

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జూన్ 2024

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైష్ణవ మాసపత్రిక

సంఖ్య: 42 సంచిక: 02

పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి ఆరాధనోత్సవము

(03-06-2024)

ఈ నెల పంచగిలు

- జూన్ 03 - పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తృతీయ ఆరాధనా మహాత్మావము
జూన్ 13 - అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ ఆరాధన (తిథి - జ్యేష్ఠ శుద్ధ సప్తమి)
జూన్ 22 - శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారి జయంతి (తిథి - జ్యేష్ఠ పూర్ణిమ)

“నిజమైన సాధకుడు తన జీవితాన్నంతా సాధన కనుకూలంగా మరిచుకుంటాడు. అంటే తన సాధనకు అడ్డురాసి ఉద్ధోగం, స్నేహితులు, జీవితవిధానం దినచర్య అన్ని తను వేసే ప్రతి అడుగు తన గమ్మం వైపే వేస్తాడు. తను దేసికోనం జీవితాన్ని గడుపుతున్నాడో దాసికోనం సర్వాస్త్రి వదిలిపెట్టడాసికి తాను ఎప్పడూ సిద్ధంగా వుంటాడు. అలాకాక రోజుశాస్త్రమంగా ధ్యానం చెయ్యడాసికి కీలు, టైం దొరకటము లేదనో, తాము జీవితంలో పూర్తి చేయవలయుననుకొన్న పనులు కొన్ని పూర్తి చేసి సాధన చేస్తామనో, జీవితం బాగా అనుభవించి(ఇక అనుభవింపయోగ్యం గాని ముసలి వయస్సులో)బాగా సాధన చేస్తామనో అనేవాళ్ళకు అసలు సాధన అంటే ఇంకా తెలియలేదన్నమాట.

అసలు మానవుడు వుండేదే డేవుడవడంకోనం - విత్త వుండేబి చెట్టువడం కోనమయినట్లు. కాబట్టి సాధనలో జీవితం ఒక భాగమవ్వాలి అని తెలుసుకొనితిరాలి. ఇది తెలుసుకొనకుండా, సాధించకుండా, ఈ లోపల సాధన, ముక్కి అని మాట్లాడడం చిన్న పిల్లవాడి మాటలవలె అర్థ రహితం. ఇది సాధిస్తేనే సాధన మొదలైనట్లు.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

భాజు ల్యూట్రో శిష్టానిగానే ర్మంచనిచారు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

భూ గపతం ఏకాదశస్కూంధంలోని అవధూత 24 మంది గురువుల నుండి జ్ఞానమార్జించి పూర్ణాడైనట్టు చెప్పినా ఆయన తిఱిగి గురువు కాదలచలేదు. అందుకే బాలునిలా, ఉన్నతునిలా, పిశాచర్షస్తునిలా నిర్జనవైన అరణ్యంలో కటిక నేలమీద ఏకాంతంగా కూర్చొన్నాడు. అదే సంప్రదాయం శిలిడీ సాయినాథునిబి. పూర్ణాడైన గురువును నిరంతరం 12 సం|| సేవించి మహాసీయుల కూటమికి సామ్రాట్టుయినా, ఆయనెవలకీ గురువు కాదలచలేదు. సలగదా ఆయనంతటివారిని శిష్యులిగా భలించగల వారుండాలే గాని, ఆయనింకా శిష్యుడుగానే వుండాలని ఉబలాటపడ్డట్లు కన్చిస్తుంబి. జహ్వార్ ఆలీ అను కపట గురువోచ్చి ఆయన తన శిష్యుడని చెప్పుకొంటే ఆమోదించి ఆనందంగా ఆయనను అనుసరించారు. చివలికా శిష్యులి భలించలేక ఆ గురువు పాలపాయి, యాసాల భక్తుడై క్షమాపణ చెప్పుకోడానికి వచ్చాడు.

చలత్త పాడుగునా మానవులలో యిదే వైపులి కన్చిస్తుంబి. సిద్ధార్థుడు ఒక వృద్ధుణి, ఒక రీగిని, ఒక శవాన్ని చూచి కలత చెంబిపోయి జీవన్మరణాల రహస్యం తీవ్ర తపస్యుతో సాధించాడు. దుఃఖంతో మునిగిపోతున్న మానవాళిపై అపారమైన వేదనతో తనకు మిగిలిన జీవిత శేషమంతా - అది తనకెందుకూ పనికిరాదు గనుక - దుఃఖిముక్తి మార్గం ప్రజలకు చెప్పాగాడు. ఆయన ఆశించని లీతిన రాజు దగ్గర నుండి నిరుపేదలదాకా ఆయన వద్దకు జనం చేరారు. కాని అది చూచి ఆనందునికి ఈర్ష్య కలిగింది. భక్తులను నిలచిసి బుద్ధునిపై ధ్వజమెత్తాలని చూచాడు. ఆయన చేసిన తపస్సుగాని,

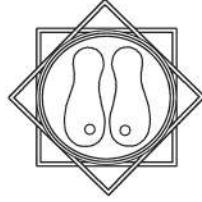
మానవజాతి భవితవ్యంపై ఆయనకున్న కరుణగాని లేకున్నా, ఆయనకు సంక్రమించిన ప్రజాదరణపై ఆశ కల్గింది. బౌద్ధ సంఘంలో ఆధిపత్యం కావలసివచ్చింది. బుద్ధుని సన్మిధిలో అంతకాలమున్నా అతనిలో ఆ బలహీనత తొలగలేదు. కేవలం మానవజాతి యొక్క అదృష్టం పలన, అలనాటి బుద్ధుని శిష్యుల, భక్తుల వివేకం పలన మాత్రమే చరిత్రలో సత్యం జయించింది.

జిట్టి పోడకడ మన దేశానికి మాత్రమే పరిమితం గాదు. జీసన్ మరికొద్దికాలంలో తాను శిలువేయబడి మరణిస్తానని చెప్పాగాడు. అంతలో అతని శిష్యులలో సద్గులేని సంచలనం ఆరంభమైంది. ఆయన కాస్తా చనిపోయాక వారిలో ఎవరు నాయకత్వం పహించాలన్న ప్రశ్న తల్లిత్తింది - వారు మరి పచికాలాలపాటు ఎలా వుంటారా అనికాదు! ఆయన ఏకాంతంగా ప్రార్థన చేసుకొచ్చే లోపలే 12 మంది శిష్యులు ఒకవోట చేలి ఆ విషయం చల్చించుకొంటున్నారు. ఆయన తిఱిగిరాగానే

సెంముబాబ్జా

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 42

జూన్ - 2024

సంచిక: 02

పీరమంబ్రాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

ప్రపంచ స్మాచిక

01.	బాబా ఎప్పుడూ శిష్యులిగానే వుండడిలిచారు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వీ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	ఆచార్యులవారి స్నిధిలో ఒక రోజు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి నర్సద	10
05.	గురుస్తురణయే తన ఊపిలిగా --	శ్రీమతి శ్రీదేవి	12
06.	మాతృశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ జీవన గమనం		
07.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	16
08.	బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	18
09.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	20
10.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందముయి జీవితం మరియు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
11.	బోధలు		
12.	ద్వారకామూలు అనుభవమండపము	శ్రీ న్యాయపతి వినీత్	26
13.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి శిలీష	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంపత్తుర చందా : ₹100-00

చటుక్కున చర్చ నిలిపి వినయ విధేయతలతో చేతులు ముడుచుకొని, నముతతో తలవంచి నిలబడ్డారు. ‘ఏమిటే మీ చర్చ?’ అని ఏసు అడిగారు. కాని శిష్యులు చెబుతారా? ‘ఏమీ లేదు’ అన్నారు. వెంటనే ఆయన ఒక జండెతో నీళ్ళ తెచ్చి వాళ్ళంది కాళ్లూ కడగ నారంజంచాడు. శిష్యులు నివ్వేరబోయి వారి భావముడిగారు. ఆయన, “ఎవరు పాదసేవ చేయడానికి సిద్ధమో వారే నాయకత్వానికి అర్పులు; ఎవరు నాయకత్వం కోసం తపిస్తారో వారు పాదసేవ చేయడానికి కూడా అర్పులు గారు” అన్నారు. అప్పటికి అర్థమైంది ఆ శిష్యులకు - తమ పారభాటు. ఆయనలాగ వారు యిల్ల విడిచిపోయి సుమారు 12సం॥ తపస్సు, సంచారమూ చేయలేదు. 40 రోజులు ఎడాలలో నిరాహారులై తపస్సు చేసి జ్ఞానం పాందలేదు. ఆయనవలె యూదు జాతియొక్క అహంకారాన్ని దొష్టాన్ని ఎదుర్కొల్చేదు. అమాయిక ప్రజలకాయన చేసిన సేవా చేయలేదు. ఆయనవలె సత్యాన్ని ప్రచారం చేయడానికి వారు తమ సర్వస్వమూ ఫణంగా పెట్టలేదు. రోమన్ పాలకుల ఆగ్రహం ఆయనపై కేంభీకృతమైనపుడు ఆపత్కమయింలో ఆయన ప్రక్కన నిలవనూలేదు. ఆయనను రోమన్ సైనికులు, బంధించినపుడు అందరూ తలోకవైపు పాలపాయారు. కాని తర్వాత నాయకత్వం, కీర్తి, అధికారము మాత్రం అందలికి కావలసి వచ్చింది. నిజానికి జ్ఞానము, భక్తి, తాగ్యము, తపస్సు, కష్టము ఆయనవి. అధికారము, కీర్తి అంతా పీఠిది. పాలం దున్నేఖి ఎద్దులు; ధాన్యమనుభవించేబి ‘మనసి’

సిక్కుల ఎనిమిదవ గురువు హరిక్రిష్ణ సమాధి చెందబోతుంటే ఒక భక్తుడు కన్నిటేతో, “ఇక మాకు మార్గం చూపేదవరు”అని ప్రశ్నించాడు ఆయన, “నేను వెళ్లిపోయాక ‘భాబా భాకాలా’ అనే రామంలో తర్వాతి సద్గురువు మీకు లభిస్తారు”అని చెప్పి చివలిశ్వాస విడిచారు. వెంటనే భక్తులు కొందరు వెళ్లి ఆ రామమంతా గాలించారు గాని అక్కడ అందుకర్పూలైన వారవరూ కన్నించలేదు. అదే అవకాశమని తలచి గురు హరికిష్ణ గాలి గద్దెకు తామే వారసులమంటూ, సద్గురువులమంటూ ఆయన శిష్యులే యిరవై యిద్దరు బయలుదేరారు. కాలంలోనే మఖ్మన్ షా అను శిష్యుని ఓడ పల్చియా నుండి మన దేశానికి అతి విలువైన సరకు తెస్తా గాలివానలో ఓక్కుకొని అక్కడక్కడా

పగుళ్ళు బాల మునిగిపోబోంది. మఖ్మన్ షా నౌకలో మోకలిల్లి నౌక భద్రంగా బోంబాయి చేలితే అయిదువందల బంగారు నాణేలు దక్కిణగా సమర్పించుకుంటానని తన సద్గురువు హరికిష్ణ ను ప్రార్థించాడు. తక్కణమే గాలివాన నిలిచిపోయి, నౌక కొబ్బిన జీటలు మూసుకొని అతి త్వరగా నౌక బోంబాయి చేలింది. అతడెంతో ఆత్మంగా కానుక తీసుకుని వచ్చేసులికి గురు హరికిష్ణ నిర్మాణ మయ్యారసీ, వారి వారసుల కోసం ‘బాబా భాకలా’ రామంలో వెదకాలనీ చెప్పారు. అతడక్కడకు చేరేసులికి ఆ యిరవై రెండు మంచి శిష్యులు కీచులాడుకోవడం చూచాడు. వారిలో నిజమైన సద్గురువు తన సంగతి తాను చెప్పకుండానే తెలుసుకొనగలుగుతారను నమ్మకంతో ఆ కానుక సంగతి చెప్పకుండా యిరవై యిద్దలలో ఒక్కిక్కలిసీ దల్చించాడు. కాన్ని వారిలో ఒక్కరూ అతని విషయమే పసిగట్టలేక పోయారు. ఇంతలో రామంలోనే ఒక పాడుబడ్డ ఇంట్లో తేజ్ బహాదూర్ అను సాధువు ఏకాంతంగా నివసిస్తున్నారని తెలిసి ఆయనను దల్చించి, అయిదు బంగారు నాణాలు దక్కిణగా సమర్పించాడు. వెంటనే ఆయన, “ఇదెక్కడి న్యాయం? కష్టంలో వున్నపుడు అయిదవందల బంగారు నాణాలు సమర్పిస్తానని చెప్పి కష్టం తీరక అయిదే సమర్పిస్తావేమి?” అంటూ తమ భుజాలపై చొక్కా తొలగించి, లోతైన గాయాలూ చూపుతూ, “మునగుతున్న సీ నౌకను మోనేసులికి యెలా పుండ్లు పడ్డాయో చూడు!” అన్నారు వెంటనే అతడు తనకు సద్గురువు లభించినందుకు సంతోషించి కానుక సమర్పించాడు. వెంటనే ప్రక్కనున్న మేడపైకిక్క, “నాకన్నలైన సద్గురువు లభించారు!” అని ఎలుగెత్తి చాటాడు.

సద్గురువు దీరకక శిథిలమవుతున్న ఆధ్యాత్మ సంప్రదాయమే మునుగుతున్న నౌక. కపట శిష్యుల కీచులాటలే గాలివాన. నిజమైన శిష్యుల ప్రార్థనయే సిసులైన సద్గురువు దీలకేలా చేస్తుంది. అటువై సత్పుంప్రదాయం కథ కంచికి వెళుతుంది. అటువై బాధలన్నీ సద్గురువులవి - చల్లని సుఖమంతా శిష్యులటి, భక్తులటి. అదే జహాంగీరు సారధ్యంలో నడచిన నౌక. శిలాం సాయినాథుడే దానిని కాపాడిన సద్గురువు. ‘శ్రీ గురు చలిత్’ ‘సాయిబాబా జీవిత చలిత్’ పొరాయణలే నేటి మఖ్మన్-షా లు చేయవలసిన ప్రార్థనలు.●

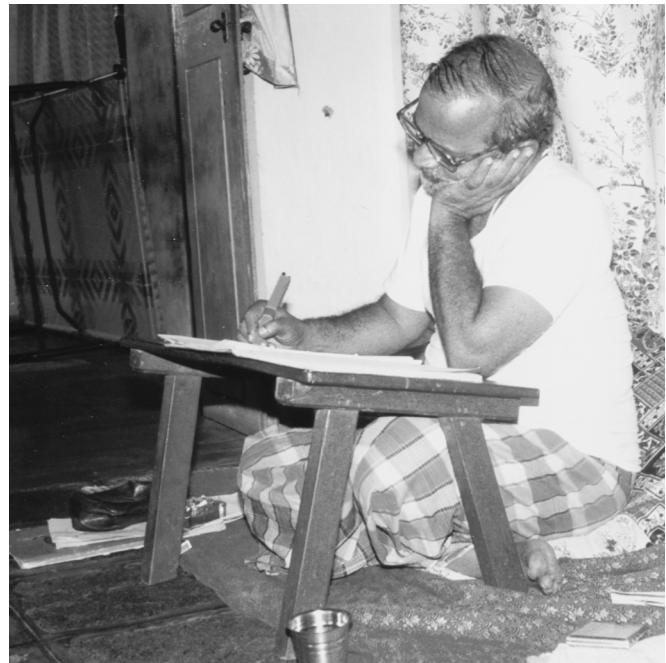
యాద్వితీ

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- సన్యసించనిదే మోక్షము లేదని కొన్ని గ్రంథాలు, మహాత్మలు చెప్పారు. నిజమేనా?

- డి. కస్కముత్సము, యండగండి

జవాబు :- సర్వజీవుల శైయన్న కోసం నిరంతరం పాటుపడుతూ, ధర్మ బద్ధమైన భక్తి సంపాదించుకొనేవారికి కేవలం దైవస్మరణ చాలు. అలాగాక చిలిపిగా బ్రతికే వారి పిల్లలకు ఉపనయనము, బ్రహ్మచర్యములనే సంస్కారమివుకుంటే వారిలోనూ, వారివల్ల ప్రపంచములోను ఆధర్యం ప్రబలుతుంది. బ్రహ్మచర్యంలో నేల్చిన విద్య, అలవర్మకున్న సదాచారాలతో మాత్రమే గృహస్తాత్మమం సక్తమంగా నిర్వర్తించాలి. వారికి మాత్రమే సన్యాసము సార్థకము, అవసరము. బాధ్యతలు తీరాక ఆశ, మమకారము విడిచినవారికి ముక్తి సాధ్యం. అట్టివారికి మాత్రమే సన్యాసమివ్వాలి. ఆశ విడవలేనివారు సన్యసిస్తే అది మిధ్యచారమై రెంటికి చెడతారు. మానవులలో ఎక్కువమంది ఈ క్రమంలోనే ముందుకు పోవాలి. చాలా అరుదుగా రామకృష్ణ పరమహంస, రమణమహర్షివంటి ఏకొచ్చిమందో పూర్వ సంస్కారబలం వలన మొదటినుండే సర్వసంగ పలిత్యాగులవగలుగుతారు. మిగిలినవారు అలా చేయకూడదని వేదం స్పష్టంగా చెప్పింది. గీతలో కూడ కర్మలన్నీ శాస్త్రవిభి ననుసరించి ఆచరిస్తూ వాటి పలంపట్ల ఆసక్తిని మాత్రమే సన్యసించాలని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. క్రోత్తగా సన్యసించినవారికి తమ ఆశ్రమంపై శ్రద్ధ బలపడటానికి పెద్దలు ప్రాసిన ర్ఘంథాలు యించాడు ప్రజలు స్వతంత్రించి తమకైతామే చదువుకోవడంవల్ల,

కీల్ని, డబ్బును ఆశించి ధర్మప్రచారానికి బిగడంవలన యిట్టి అపోహాలు కల్గితున్నాయి. సన్యసం బాధ్యమైనచి మాత్రమే అయితే మీ ప్రశ్నకు తాపున్నది. ఆంతరంగికమైతే ప్రశ్నేరాదు. వివేక వైరాగ్యాలు సంపాదించి గూడ లౌకిక ధర్మాలు పాటించడం వుత్తమమని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. అందుకే సాయి ఎవరిసీ సన్యసించమనలేదు. ●

(ఫెబ్రవరి 2016 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

గోదార్యలంబారి సన్మిధిలీర్ ఒక రోజు

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

ఎం ఈ వెళ్లిన తరువాత మరొక్కుసాలి కాఫీ సేవించారు. తరువాత ఆయన ఏదో పుస్తకం తీసి చదవడానికి వుపక్కమించారు. కొన్ని పేజీలు చదివారో లేదో ముద్రణాలయం (ప్రింటింగ్ ప్రైస్) నుంచి పత్రిక తాలూకు పూపులు దిద్దడానికి కాగితాలు వచ్చాయి. ఆయన చదువుతున్న పుస్తకాన్ని ప్రక్కన పెట్టి పూపులు దిద్దనారంభంచారు. యింతలో పోష్ట్-మాన్ వచ్చి పుత్తరాలకట్ట యిచ్చివెళ్ళాడు. మరికొంత సేపటికి మరి యిద్దరు కొత్తవారు వచ్చి, “నమస్తే సార్” అంటూ హోలులోకి అడుగుపెట్టారు. అప్పుడు ఆయన తమ హృదయాన్ని స్పృశిస్తూ, “నమస్తే, నమస్తే” అంటూ వాలని లోపలికి వచ్చి కూర్చోమని చెప్పి, “బాగున్నారా? మంచినీళ్ళు కావాలా?” అని అడిగి “ఒక్క నిముషం” అంటూ పూపులు దిద్దడం పూర్తిచేసి ప్రైస్ కి పంచించారు. తరువాత వచ్చిన వాలితో మాట్లాడి, వారు వెళ్లిన తరువాత పుత్తరాలు పరిశీలించారు. వెంటనే వాటికి జవాబులు ప్రాయడం ప్రారంభంచారు. అప్పటికి మధ్యాహ్నం గం॥12-30ని॥లు దాటుతున్నారు. చి॥వేదవతి, ద్వారకలు కూడా స్వాలునుంచి రావడంతో భోజనానికి లోపలికి వచ్చారు. కాళ్ళు, చేతులు, ముఖము కడుక్కుని భోజనానికి కూర్చున్నారు. తర్వాత కొన్ని పుత్తరాలకు జవాబులు చెబుతూ చి॥రామారావు చేత ప్రాయించారు. భోజనాలు అయ్యాక మరికొన్ని పుత్తరాలకు జవాబులు స్వయంగా ప్రాశారు. అవి పూర్తయిన తర్వాత

శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతీస్వామి విరచితమైన ‘సమశ్లోకి’ (ఏడువేల శ్లోకాలును) శ్లోకాలు చదువుతూ ముఖ్యమైన విషయాలను అండర్న్ చేస్తున్నారు. ఆయన అప్పుడు ఆ శ్రీ గురుచరిత్రను తెలుగులో ప్రాయాలని సంకల్పించారు. అంతకుమందు సంహితాయన గురుభ్యసాహస్రి’ శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతీస్వామి విరచిత రెండు వేల శ్లోకాల శ్రీ గురుచరిత్రను తెలుగులో రచించారు. యిప్పుడు ఆయన ఏడువేల శ్లోకాలును శ్రీ గురుచరిత్రను తెలుగులో ప్రాయాలని సంకల్పించడంతో ఆ పుస్తకాన్ని చదవడం ప్రారంభంచారు. అంతేకాక, కన్నడ భాషలో వున్నటువంటి శ్రీ గురుచరిత్రను, యింకా యితర భాషలలో వున్న శ్రీ గురుచరిత్రలను సేకరించారు. తెలుగులో వున్న శ్రీ గురుచరిత్రలను చదివారు. ఏయే పుస్తకాలలో శ్రీ గురుచరిత్రను ఎలా ప్రాశారో చూసి వాటిల్లో ముఖ్యమైన, ప్రత్యేకమైన అంశాలను తీసుకున్నారు. యిందులో భాగంగానే తనకు శ్రీ గుజవణి మహారాజ్ (శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతీ స్వామి శిష్యులు) గారు ప్రసాదించిన శ్రీ గురుచరిత్ర సమశ్లోకి’ చదువుతున్నారు. కొంతసేపు చదివాక ఒక అరగంట విశ్లాంతి తీసుకున్నారు. సలగ్గా మూడున్నర గంటలకు ఆయన నిద్రలేచి కాఫీ తీసుకుని స్నానం చేసి గం॥ 4.00ల సమయంలో హోలులోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. అప్పటికే కొందరు భక్తులు వచ్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దర్శనం కోసము వేచి వున్నారు.

వారిలో ఒక దంపతులు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కరించుకుని యిలా అన్నారు, “మాస్టరుగారూ! మాకు వివాహం జలిగి 10 సం॥లు అయింది. కానీ సంతానం కలుగలేదు. మీరేడైనా చెబుతారని మీ దగ్గరికి వచ్చాము. మీ ఆశీస్నులతో మా కోఱిక నెరవేరుతుందని భావిస్తున్నాము. మీ ఆశీస్నులు మాకు కావాలి” అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “నా ఆశీస్నులేమటి? అందలకి బాబా ఆశీస్నులు కావాలి. ఆయన ముందు నేనెంత? ఆయన గోప్తనాన్ని రుచి చూశాను గనుక ఆయన అనుర్ధహం అందరూ పాందాలని ఆయన గులంచి నాకు తోచించి చెబుతూ వుంటాను” అంటూ, “మీరు శ్రీ సాయిలీలామృతం చదివారా?” అని అడిగారు. అందుకు అతను “లేదు సార్! బాబా గులంచి మాకు ఏమీ తెలియదు. మాకు తెలిసిన వారీకరు మీ గులంచి చెప్పగా వచ్చాము, అంతే” అన్నాడు. అప్పుడు మాస్టరుగారు “శ్రీ సాయి లీలామృతము మీరు చదవండి. అప్పుడు బాబా గులంచి మీకు తెలుస్తుంది. ఆ పుస్తకాన్ని ఈ కోఱికతో సహ్యపా పారాయణ చేయండి. అంటే బాబాకు మీ సమస్య చెప్పుకొని ఒక గురువారం మొదలు పెట్టి బుధవారానికి పూర్తిచేయాలన్నమాట. మళ్ళీ గురువారం మొదలు పెట్టాలి. అలా వరుసగా ఒక్కరోజు కూడా ఆపకుండా పారాయణ చేస్తుండాలి. ఆహారంలో మీకు యిష్టమైన పదార్థం బాబాకు వచిలిపెట్టాలి. సంతానం కలిగిన తరువాత ఒక గురువారం నాడు వచిలేసిన పదార్థాన్ని బాబాకు సైవేద్యం పెట్టి అప్పటినుంచి తీసుకిపుచ్చు. సంతానం కలిగితే ఆ జడ్డను తీసుకొని శిలిడి వస్తామని, ఆ జడ్డకు ఆయన పేరు కలిసివచ్చేలా పేరు పెట్టుకుంటామని మొక్కుండి” అని చెప్పారు. ఇంతలో అతని భార్య అందుకుని “మాస్టరుగారూ, నేను యిలాంటివెన్నో చేశాను. విష్ణుసహస్రనామ పారాయణ, లలితాసహస్రనామ పారాయణ, ఆంజనేయస్వామి గుళ్ళీ ప్రదక్షిణలు, పాము పుట్టలో పాలుపోసి పుట్టకు ప్రదక్షిణలు చేయడము, యిలా ఎవరేబి చెబితే ఆదల్లు చేశాను. అందుకని నాకు ఈ పారాయణలలో నమ్మకం లేదు” అన్నాడి.

అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యిలా అన్నారు “అమ్మా, నువ్వు యివస్తు చేస్తే చేశావు. ఇన్ని చేశావు కదా, ఈ ఒక్కటి కూడా ప్రయత్నిస్తే తప్పేముంది? శ్రీ శిలిడి సాయిబాబా సామాన్యులు కారు. ఆయన మన విభిన్న మార్గగల సమర్థులు. ఆయన అనుర్ధహం వుంటే జరగనిబి ఏమీ లేదు. పచి సంవత్సరాలే కాదు, యిరవై సంవత్సరాలపాటు పిల్లలు

లేనివారికి కూడా ఆయన సంతానం ప్రసాదించారు. ఈ సంగతి ఆయన చలిత్త చబివితే సీకే అర్థమౌతుంబి. చంద్రబాయి బోర్డర్ అనే ఆమెకు 51 సం॥ల వరకూ సంతానం కలుగనేలేదు. బాబా ఒక రోజు ఆమెను, “అమ్మా సీకేమి కావాలి?” అని అడిగారు. ఆమె, “మీకు సర్వమూ తెలుసు బాబా! అటువంటి మీకు నా సంగతి తెలియదా?” అన్నాడి. ఆమెకు సంతానం కావాలనే కోఱిక పునుభి. అప్పుడు బాబా, “అల్లా అచ్చా కరేగా!” అన్నారు. ఆ తర్వాత బాబా సమాధి చెందారు. అయినప్పటికీ కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత ఆమెకు సంతానం కలిగింది. ఆ వయస్సులో ఆమెకు సంతానం కలగడం అసంభవం అని డాక్టర్లు అన్నారు గాని ఆ డాక్టర్ల అజప్రాయాన్ని వమ్ము చేస్తూ ఆమెకు సంతానప్రాప్తి లేదనే చెప్పారు. అయినప్పటికీ బాబా పారాయణ చేస్తే వారికి యిద్దరు పిల్లలు కలిగారు. అందుకని మీరిరుపురూ నేను చెప్పినట్లు పారాయణ చేయండి” అని చెప్పారు. అప్పుడు ఆమె భర్త “అదంతా కాదు మాస్టరూ! మిమ్మల్ని దల్చించగానే మీ ఆశీస్నులు వుంటే చాలని మాకు అనిపిస్తోంది. మీరు మాకు ఆశీస్నులు ప్రసాదించాలి” అని ప్రాణించాడు. అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “నేను చెప్పున్నాను కదా! నేను చెప్పినట్లు బాబా పారాయణ చేయండి. ఆయన అనుర్ధహం ఎంతటిదో మీకే తెలుస్తుంబి” అంటూ యిరువులకి ఊటి యిచ్చి పండ్లు ప్రసాదంగా యిచ్చారు. అలా ఆయన ఆశీస్నులు లభించినందుకు ఆ దంపతులెంతో ఆనందించారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అందలికి ఊటి చేతిలో పెట్టి నొసటను కూడా ఊటి పెట్టేవారు. ఆ తర్వాత ప్రసాదంగా తన దగ్గరున్న పండ్లు గాని మరేడైనాగాని ప్రసాదంగా యిచ్చేవారు. ఆడవాళ్ళకు చేతిలో ఊటి మాత్రమే యిచ్చేవారు. తర్వాత మిగతావారు కూడా తమ సమస్యలను, సందేహాలను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి విన్నవించారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వారి సమస్యలకు పరిష్కార మార్గాలను, వారి సందేహాలకు తగిన సమాధానాలు చెబుతూ - మధ్యమధ్యలో బాబా లీలలను జోడిస్తూ, బాబా తల్వాన్ని బాబా మహాస్తుత స్తుతిని వివరిస్తూ వున్నారు. దత్తాత్రేయ తత్వాన్ని, దత్తాత్రేయాలైన అక్కలోటు స్వామి, శ్రీ నరసింహ సరస్వతి స్వామి మొ॥నవాల గులంచి కూడా క్లప్తంగా చెప్పారు. ఆయన అలా మాట్లాడుతూ

వుండగానే మరికొందరు కూడా వస్తూవున్నారు. వారు కూడా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి అమృతవాక్యాలను ఘైమంచి వింటున్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ప్రశ్నలు ఆడిగినవారికి సమాధానాలు, సమస్యలతో వచ్చిన వారికి పరిష్కారాలు చెబుతూ వున్నారు.

తర్వాత అక్కడ కూర్చున్న వారిలో ఒకరు యిలా ప్రశ్నించారు, “మాస్టరుగారూ! ‘సర్వసమర్పణము’ అంటారు కదా! ‘సర్వసమర్పణము’ అంటే ఏమిటి? అంటే అన్ని ఆయనకు (బాబాకు) యిచ్చివేయడమా? అంటే అన్ని వదులుకొన్నట్టే కదా?” అందుకు మాస్టరుగారు, ‘సర్వసమర్పణ’ మంటే అన్ని వదులుకోవడం కాదు. అన్ని ఆయనవే అనే గుర్తు కలిగివుండడం. ఉదాహరణకు ఈ శరీరం వున్నదనుకో; ‘నాకు ఈ శరీరాన్ని యిచ్చి ప్రజ్ఞను ప్రసాదించిని నీవే. దానిని నీవిగా వుపయోగిస్తాను’, అని భావించడం. ‘ఈ పుద్యోగం, భార్యాపిల్లలు, నాకున్న సంపద నీవిచ్చినవే. అవి నీవిగా భావించి వుపయోగించుకునేలా అనురూపించు’ అని భావించడం. ఇలా ఆలోచించిన కొఢీ ఈ స్పష్టిలోని ప్రతిభి ఆయన ప్రసాదించినదేనని అర్థమౌతుంది. ఉదాహరణకు మనము పీల్చే గాలి, నీరు, విష్ణు, ఆకాశము, భూమి - అంటే ఈ పంచభూతాలు - పీటిని ఎవరు ప్రసాదించారు? మనమేమీ పీటిని తెచ్చుకోలేదు కదా! మనము పండించుకోకముందు కూడా చెట్లు, మొక్కలు, ఫలాలను, ధాన్యాలను ప్రసాదిస్తానే వున్నాయి. వాటినే మన తెలివితేటలతో మనం వుపయోగించుకుంటున్నాము. అయితే ఈ తెలివిని ఎవరు యిచ్చారు? అటి మన సాంతంగా రాలేదు కదా! ఒక జీవి జిన్మించడానికి తగిన స్థానాన్ని, శరీర నిర్మాణాన్ని, అటి జీవించవలసిన విధానాన్ని, దానికి కావలసిన ఆహారాన్ని యింత చక్కటి కూర్చుతో ఎవరు తయారు చేశారు? ఇవన్నీ వున్నప్పటికీ ప్రాణశక్తి ఒకటి వున్నటి. ఆ ప్రాణం పోతే ఆ జీవికి చైతన్యం లేదు. అంటే అటి ఎటువంటి కర్మలూ చేయలేదు. నేడు ఎంతగా విజ్ఞానం అభవ్యాసి చెందినా జీవికి ప్రాణం పోయడం సాధ్యపడడం లేదు. పీటన్నింటికి మూలకారణమైన ఆ చైతన్యాన్ని ‘భగవంతుడు’ అంటారు. అందుకని ఈ శరీరాన్ని కూడా ఆయనే యిచ్చాడన్న గుర్తింపుతో నీవే అనుక్షణమూ నమ్మ నడిపించు’ అని భావించడం సర్వసమర్పణమంటే. అంతేకాని అన్ని వదులుకోమని కాదు. మన లోకిక కార్యకలాపాలు నెరవేర్చుకుంటూ ఈ భావన చేయడం అలవరచుకోవాలి.

అప్పుడు మన నడత మాలిపోతుంది. మనవల్ల యితరులకు శేయస్తు కలుగుతుంబి”.

జంతులో అక్కడ వున్నవారిలో మరొకతను, “భగవంతుడు కనిపించడు కదా, ఆయన వున్నాడని నమ్మేదెలా సార్?” అని ప్రశ్నించాడు. అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “అయితే కనిపించని దేనినీ సీవు నమ్మువా?” అని అడిగారు. అందుకు అతడు, “కనిపించని దేనినైనా ఎలా నమ్ముతాము?” అన్నాడు. అప్పుడు మాస్టరుగారు, “సీవు సీకు మనస్సు బాగున్నదనో, బాగా లేదనో అంటున్నావనుకో, అసలు మనస్సంటే ఏమిటి? ఆలోచనలు ఎక్కడ నుండి పుడుతున్నాయి? అట్టే మనస్సు సీకు కనిపిస్తున్నదా? మర వున్నదా, లేదా? భౌతికముగా మన మెదడు శరీరాన్ని పశిచేసేలా చేయవచ్చు. కానీ ‘ఆ మెదడులో పశిచేయించే శక్తి ఎక్కడ వున్నటి? ఎట్లా వున్నటి?’ అంటే చెప్పగలమా? జీవుడు జిన్మించినప్పుడు ఎక్కడ నుంచి వస్తాడు? మరణించినపుడు ఎక్కడకు పోతున్నాడు? ఈ మధ్యలో ఈ శరీరాన్ని నడిపించేబి ఏమిటి? శరీరం నుంచి ఆ శక్తి పోతిన తరువాత ఒట్టి జడపదార్థమే వుంటున్నటి కదా? అప్పుడు ఆ శక్తి ఎక్కడికి వెళుతుందో ఆ తర్వాత ఏమోతుందో మనకు తెలియదు. యట్లా సంశయాలు వచ్చినవారు దానిని గురించి ఆలోచించి, పరిశోభించి ఒకానోఇ అనుభవాన్ని పాందారు. ఏ మార్గమునుంచైనా అట్టే అనుభవాన్ని పాంబినవారు చెప్పేడొక్కటి. ఈ జగత్తును స్పష్టించేబి, నడిపించేబి, లయింపజేసేబి ఒకే ఒక్క చైతన్యము. ఆ చైతన్యము విభిధ రకాలుగా తనలోతాను మార్పులు చెంబి ఈ జగత్తుగా ఏర్పడిందని, అటి సిరాకారమని చెప్పారు. అయితే ఆ శక్తినే కొందరు సాకారముగా భావించి, ఏ రకముగా అయితే భావించారో అట్టే రూపంగా దర్శించారు. అందుకని ఆ శక్తి లేదని చెప్పగలమా? ఆలోచించు” అంటూ యింకా అనేక విధాలుగా భగవంతుడున్నాడని తెలియచెప్పి చివరకు యిలా అన్నారు. “నేను శ్రాసిన ‘ఏబినిజం?’, ‘బిజ్ఞాన పీచికలు’ చదువు. సీకు బాగా అర్థమౌతుంది. ఇప్పుడు మొదటిసారి విన్నావు కాబట్టి నీ మనస్సుకు ఒక్కసారిగా ఎక్కడపోవచ్చు. మరలా ఆ పుస్తకాలు చదివితే బాగా అర్థమౌతుంబి” అన్నారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు డెండు గంటల సేపు అనర్థశంగా, అవిరామంగా భగవంతుని వునికిని గురించి చెప్పుకుపోయారు. అదంతా ఈ వ్యాసములో చెప్పడం సాధ్యంకాదు. ఆయన చెప్పిన అమృతవచనాలను అక్కడున్న

మిగితా 27వ పేజీలో

యాదుదేవి గృహములు

శ్రీమతి నర్సరావు, అధ్యంకి

పూ జ్యోతి ఆలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలావైభవాన్ని అధ్యంకి వాస్తవ్యరాలైన శ్రీమతి నర్సరావు రూపులు వ్యాపారంగా తెలియజ్ఞున్నారు—

1992 వ సంవత్సర ప్రాంతంలో మేమంతా ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి ఇంటి వెనక వైపున వున్న గదులలో వుండేవాళ్ళం. మా నాన్నగారు అయ్యప్పగారు వ్యాపారంలో నష్టపోయి ఆర్థికంగా బాగా దెబ్బతిన్న పరిస్థితులలో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మాకు అక్కడ వుండే భాగ్యం కల్పించారు. ఇప్పుడనిపిస్తుంది, అది ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలమని!!

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారంబే మాకు పూజ్య భావం వుండేది కానీ, అంతకుమించివాలి స్థితిని తెలుసుకోలేకపోయాము. అయితే కొన్ని సేవలు చేసుకునే ఆవకాశం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారే మాకు కల్పించారనిపిస్తుంది. రోజూ రాత్రిపూట నేను మా అమ్మతో కలిసి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి కాళ్ళకు, చేతులకు నూనె రానే సేవ కొచ్చి రోజులు చేసుకున్నాను. మా అమ్మ మాత్రం ఇంచుమించు ప్రతిరోజూ చేసుకుంది. నేను పగటి పూట కళాశాలకు వెళ్లిపోయేదాన్ని.

1997 లో నాకు మా బావతోనే వివాహమైంది. మా అత్తగాలి వూరు అధ్యంకి. నాకు దాదాపు పచిసంవత్సరాల వరకు పిల్లలు పుట్టలేదు. మా సంసారంలో కొంచెం సమస్యలు వుండేవి. ఒంగోలు వచ్చినప్పుడుల్లా నా సమస్యలన్నీ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి చెప్పుకునేదాన్ని. “ఏం ఘరవాలేదు, అస్సీ సర్దుకుంటాయి!” అని వారు చిరునవ్వుతో చెప్పేవారు.

మావాళ్ళు సంతానం లేదని నన్నోక సిద్ధాంతిగాలి

దగ్గరకి తీసుకెళ్లి జాతకం చూపించారు. ఆయన నాకు పిల్లలు పుట్టరని చెప్పారు. ఈ విషయం పూజ్యశ్రీ అమ్మగారితో చెప్పి బాగా ఏడ్చాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, “ఏందుకలా బాధపడతావ్? నీకు తప్పకుండా పిల్లలు పుడతారు! మనకి ఏది లేదో దానిని ప్రసాదించే గురువుగాలని పట్టుకున్నాం!” అని ఓడార్చారు.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు గాణగ్ంపురం యాత్రకి వెళ్లినప్పుడు మేము కూడా వెళ్లాం. అక్కడ మేడిచెట్టుకి నాచేత ఉయ్యాల కట్టించారు. శ్రీగురుచలత్త బ్యసప్టోప్ పారాయణ, దానితోపాటు కొన్ని ఆహార నియమాలు చెప్పారు. అదేవిధంగా ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాచి మంబిరం వెనుక వున్న రావిచెట్టుకి, వేపచెట్టుకు ప్రదక్షిణలు చెయ్యమన్నారు. అక్కడ కూడా ఉయ్యాల కట్టించారు.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చెప్పినవస్తు పాటిస్తూ, మావాళ్ళ చెప్పే వైద్యం చేయించుకుంటూ వుండేదాన్ని. 8 సంవత్సరముల తరువాత ప్రత్యేక వైద్యం కోసం ప్రౌదరాబాదుకు వెళ్ళాము. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చిక్కడపల్లిలో వుండేవారు. వైద్యం చేయించుకునే ముందు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి ఆశీస్తులు తీసుకుందామని దర్శనానికి వెళ్ళాము. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నేను పారాయణ చేసే విధానం మార్చారు. శ్రీ గురుచలత్త ప్రతిరోజూ ఏకాహ పారాయణ చేయమన్నారు. ఆ రోజు నాకు రెండు స్థోల్సు కలిపి ఒకటిగా ముద్దుచేసి ప్రసాదంగా ఇచ్చారు!

కొబ్బరోజులలోనే నేను గర్భవతిని అయ్యాను. అది పూర్తిగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి దయ! ప్రతి నెలా ఒంగోలునుంచి ప్రౌదరాబాదులో వైద్య పరీక్షకు మా అమ్మని తోడు తీసుకుని

వెళ్లేదాన్ని. 7 వ నెలలో నేను, మావారు వెళ్లాం. అకస్మాత్తుగా నాకు నొప్పులు వచ్చాయి. అప్పుడు నన్ను డాక్టరుగారు ఆసుపత్రిలో చేలిపామ్మన్నారు. పూజ్యశ్రీ అమృగారు మానాన్నని ప్రతిరోజూ రెండు కొబ్బరికాయలు ధునిలో వెయ్యమన్నారు. అంతేకాదు! మా నాన్నని కూడా హాస్పిటల్ పక్కనే ఒక గది అడ్డెకు తీసుకుని వుండమని చెప్పారు. అసలంత దగ్గరలో గది దొరకటం కష్టమైనప్పటికీ, పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దయవల్ల పక్కనే వున్న హోటల్లో ఒక గది నాన్న వుండటానికి ఇచ్చారు.

నాకు 8 వ నెలలో ఒకే కాన్సులో ఇద్దరు ఆడపిల్లలు పుట్టారు. చాలా తక్కువ బరువుతో పుట్టారు. ఎత్తుకోవాలంటేనే చాలా భయం వేసేది. తరువాత కొన్నాళ్ల వరకూ హాస్పిటల్ లోనే వున్నాను. మా పిల్లలకు పేర్లు పెట్టమని పూజ్యశ్రీ అమృగాలని అడిగాను. మా మామగాల పేరు హానుమంతరాపూగారు. ‘హ’ అభ్యరంతో పేరు మొదలవ్వాలని మా అత్తగారు చెప్పారు. మా అత్తగాల ఇంటి ఇలవేల్పు శివుడు. దత్తుడు, బాబా అనుర్ధహంతో పుట్టారు కనుక పూజ్యశ్రీ అమృగారు పెద్దమాయి పేరు, ‘దత్త శివ సాయి హాంసిని’, చిన్నమాయి పేరు, ‘దత్త శివ సాయి హాలణి’ అని పెట్టారు. ఆ పేర్లు విని మేమంతా చాలా సంతోషించాము.

మొదటిసారి పిల్లలను తీసుకుని పూజ్యశ్రీ అమృగాల దగ్గరకి వెళ్లినప్పుడు, ఒక పాపని చూసి “ఇది హాంసిని

కదూ?!” అన్నారు! నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఎందుకంటే ఇద్దరూ ఒకేలా వుండేవారు. మాకే చాలా తికమకగా వుండేది. అలాంటిది పూజ్యశ్రీ అమృగారు అమ్మాయి పేరు చెప్పేసలికి చాలా ఆశ్చర్యపోయాము. మరి ప్రసాదించినవాలికి తెలియకుండా ఎలా వుంటుంది? నిజంగా పూజ్యశ్రీ అమృగారు చెప్పినట్లు, “మనకేబి లేదో దానిని ప్రసాదించే గురువుని పట్టుకున్నాము” అన్న మాట ఎంత ఆక్షర సత్యమో నిరూపించారు. ఏం చేసినా వారి బుణం తీర్చుకోలేము. ఇప్పుడు పిల్లలు ఇంటర్వెడియేట్ చదువుతున్నారు.

సమాధి అనంతరం కూడా పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాకు ఒక ఆధ్యాత్మమైన లీల చేశారు. రెండు నెలల క్రితం నాకు ఒళ్లంతా విపరీతమైన దురదలు వచ్చాయి. ఎన్ని మందులు వాడినా తగ్గలేదు. చివరికి వైద్య పరీక్షల కోసం చెన్నె కూడా వెళ్లాము. అయినా లాభం లేకపోయింది. తిలీగి వచ్చాక ఒకరోజున బాధ భలించలేక, పూజ్యశ్రీ అమృగాల పటానికి నమస్కారం చేసుకుని, “అమ్మా! ఈ బాధ తగ్గితే గుమ్మజంపాడు వచ్చి ఒకరోజు నిద్ర చేస్తాను” అని మొక్కుకున్నాను. చిత్రంగా మర్మాటికి కొంచెం బాధ తగ్గింది. 2022 సం. శ్రావణ మాసంలో ఒకరోజు గుమ్మజంపాడులో నిద్ర చేశాను. నాతోపాటు మా అక్క కూడా వచ్చింది. మేము, ‘మనకు అమ్మ, నాన్న లేరు కదా! ఇప్పుడు పుట్టింటికి వచ్చినట్లు వుంది కదా! ’ అనుకున్నాము. చాలా సంతోషించి పుట్టాలిగా తగ్గిపోయాయి.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలనుంచి నేను పాంచినబి మాత్రమే, నిజం చెప్పాలంటే, అంతకుమించిన ప్రేమ!! మా అమ్మ నన్ను ప్రేమిస్తుంది కానీ, అమ్మని వెయ్యలేదు. అంతటి అర్థాత నాకు ప్రసాదించి, నా జీవితంలో ప్రతి పరిస్థితిలో నాకు తోడై నా వెంటవుండి నడిపిస్తున్న కరుణామయి పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి కృతజ్ఞతా పూర్వక పాదాభవందనములు సమర్పించుకుంటున్నాను.

ఓం సంతానలక్ష్మీ నమః!

జై సాయి మాస్టర్!!

గురువు రణం తన ట్రాలోరా = మాతృతీ అలివేలు మంగమ్మ జీవన గమనం

శ్రీమతి శ్రీదేవి

మహాత్ముల జీవితాలు అగాధసాగరాలు. అంతు తెలియని ఆ అగాధ సాగరాలను తరచి చూస్తే ఆ లోతులలో దాగి వున్న యెన్నెన్నే విలువైన మణి మాణిక్యాలను మనం దల్చించగలము. అదే విధంగా మహాత్ముల జీవిత గమనాలను మనం జార్జత్తగా శోభించి చూడగలిగితే వాలించి యెన్నే అపూర్వ బిష్ణుగుణాలను మనం దల్చించ గలుగుతాము. అచి మనకు యెన్నే ఆధ్యాత్మిక తత్త్వాలను, జీవిత సత్కారాలను బోధిస్తూ మనకు ఆదర్శప్రాయములై మనలను నడిపించటం జరుగుతుంది.

మహాత్ములు భూమిపై అవతలించిన సందర్భాలలో వాలి జీవితాలు సామాన్యాలవలె కాక విలక్షణాలీటిలో సాగుతుండటం మనం చూస్తుంటాము. కొందరు బ్రహ్మాచారులుగా, కొందరు గృహాస్తులుగా, కొందరు సన్యాసులుగా, మరికొందరు పీఠాధిపతులుగా వుంటూ జనులను ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నడిపిస్తూ వాలి శైయస్కుకే నిరంతర కృషి చేస్తూ పుంటారు. మహాత్మురాంధ్రుగా ప్రసిద్ధి చెంబిన స్త్రీలు కూడా యిదే విధంగా కొందరు గృహిణిలుగా, కొందరు బ్రహ్మాచారిణులుగా, సన్యాసినులుగా జీవనం సాగిస్తారు. ఇలా యోగినులై సద్గురువులుగా వెలసిన జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ, చివటం అమ్మ, శ్రీ ఆనందమయి మాతల వలెనే మన శ్రీ భరద్వాజు గురుదేవుల ధర్మపత్ని మాతృతీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి కూడా గృహస్త జీవితాన్నే యెన్నుకున్నారు.

అందరు మహాత్ముల వలె శ్రీ అలివేలు మంగమాత కూడా ధర్మచరణకు అత్యంత ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు. గృహాస్తము ధర్మాలను తాను తు. చ. తప్పక పాటిస్తూ,

భక్తులకు కూడా ‘ధర్మచరణయే మనిషిని దైవానికి చేరువ చేయగలదు’ అని చెప్పేవారు.

జిల్లెళ్ళమూడికి ఆమె తన 16వ సంవత్సరంలో మాతృతీ అనసూయమ్మగారి దర్శనార్థం వెళ్ళటం జరిగింది. అప్పటివరకు ఆమె తన బాల్యంలో గడిపిన జీవితం కూడా యెంతో ఆశ్చర్యంగా, అద్భుతంగా అనిపిస్తుంది. అంత చిన్న పయస్కులోనే ఆమె తన కుటుంబం గులంచిన కష్టసుఖాలను యొంతో బాధ్యతతో ఆలోచించేవారు. ఆమె తన తల్లిదండ్రులకు నాలుగవ కుమార్తెగా జన్మించినప్పటికీ పెద్ద కుమార్తెవలె కుటుంబ సభ్యుల సమస్యలను గులంచి ఆలోచించేవారు. పనిపాటులలో తల్లికి సహాయపడేవారు. తాను S.S.L.C. పాసైన వెంటనే టీచర్ ట్రైనింగ్ చబిపి ఉద్యోగంలో చేరి ఆర్థికంగా తండ్రికి సహాయపడాలని తపించేవారు. ఇలా కుటుంబంలోని ఒక పెద్ద కొడుకువలె కుటుంబాన్ని ఆదుకొనడం తన కర్తవ్యంగా తలచేవారు. ఒకవేపు భక్తిభావనలతో నిండిన ఆమె మనస్సు యింటిని గులంచిన తన బాధ్యతను యేమరక అన్ని విధాలా తన కర్తవ్యాన్ని ధర్మబద్ధంగా పాటించటమనేబి అంత చిన్న పయస్కులో ఆమెకే సాధ్యం అనిపిస్తుంది.

అలాంటి సమయంలో ఆమె కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మను దల్చించినప్పుడు ఆమెలో అప్పటివరకు వున్న ఆలోచనలు, ఆకాంక్షలు అస్తీచక్కసాలిగా జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ దర్శనంతో పూర్తిగా అదృశ్యమైపోయాయి. ఆనాటి నుండి ఆమె జీవితం ‘తన సర్వస్యం జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ’ అన్న ఒకే ఒక్క భావనతో మమేకమైపోయింది.

జిల్లెళ్ళమూడిలో ఆమె ఒక బుఱికన్య వలె జీవించారు.

అంతకు ముందువరకు చక్కగా తల దుఖుకుని, బోట్టు, కాటుక పెట్టుకుని వుతికి ఆరవేసిన బట్టలను కూడా యైస్తే చేసిన బట్టలవలె శుభ్రంగా కొంచెం కూడా నలిగిపోకుండా యెంతో పాంచికగా ధలించేవారు. ఆమె ధలించే బట్టలు యెన్నాళ్ళేనా చిలిగిపోయేవే కాదు. అటువంటి ఆమె జిల్లెళ్ళమూడి వెళ్లిన నాటినుండి మరో మనిషిలాగా మారిపోయారు. తన శరీరం గులించి, బట్టల గులించి యేమాత్రం దృష్టి పుండేచి కాదు. సలగా తల దుఖుకొనక, తైల సంస్కరం లేక నల్లని జుట్టు యెర్రగా మారిపోయినా, శరీరం శుష్కించి పోయినా - ఆమెకు అవేచి పట్టేవే కాదు. నిరంతర సేవ, నిరంతర నామస్కరణ - యారెండు విషయాలే తన జీవిత లక్ష్యాలుగా ఆమె యొక్క జిల్లెళ్ళమూడి జీవితం కొనసాగించి.

అలా 16 సంవత్సరాల బాలికగా జిల్లెళ్ళమూడిలో అడుగుపెట్టి నుమారు ఆరు సంవత్సరాల పాటు జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ సన్నిధిలో, సేవలో గడిపిన అలివేలుమంగామాత తపస్స పలించిన పార్వతీదేవి వలె శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ధర్మపత్నిగా గృహస్థ జీవితంలోకి అడుగుపెట్టారు.

గమ్యం చేఱన బాటసాల వలె, అంతటితో ఆమె జన్మ సార్థకమై పరిపూర్జతను సంతలించుకున్నది. ఆ పరిపూర్జతలో యెంతో కొత్తదనం, మాధుర్యం నింపుకున్న ఆమె జీవితం, తదుపరి ప్రయాణమంతా నిరంతర గురుస్కరణలో పుస్తిమై సాగిపోయింది.

ఇక్కడ నేను చెప్పుదలుచుకున్న ప్రధానమైన విషయం ఒకటే! అదేమిటంటే - బాహ్యంగా ఆమె జీవితము చూపరులకు యెలా అనిపించినప్పటికీ, చూసేవాలి దృష్టికోణాల నుండి యేవిధంగా కనిపించినప్పటికీ, ఆమె ఆంతర్యం తన పతిదేవులు, సద్గురువు అయిన శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల స్కరణతోనే సదా నిండిపుండేది - అనే విషయాన్నే నేనిక్కడ చెప్పుదలిచానని తెలియజేసుకుంటున్నాను. ఆమె మనస్సు - పుస్తం మట్టా పరిభ్రమించే తుమ్మెద వలె - శ్రీ గురుదేవుల గులించిన ఆలోచనలతోనూ, ఆమె శరీరం వాలి సేవలోనూ ప్రతిక్షణమూ నిమగ్నమై పుండేవి. ఆమె మాట్లాడే మాటలన్నీ శ్రీ మాస్టరుగాల గులించే సాగుతుండేవి.

శ్రీ మాస్టరుగాల గులించిన ఆలోచనలతో ఆమె ఎంతగా లీనమైపోయి పుండేవారంటే ఆయన యొక్క

ప్రతి చర్చను, ప్రతి మాటను, ఆ చర్యలోని ఆ మాటలలోని నిగుఢార్థాలను ఆధ్యాత్మిక సందేశాలను అర్థం చేసుకొని తన ఆచరణలో చూపేవారు. ఎల్లప్పుడూ ప్రతివారికి ఆయన బోధనలనే వివలిస్తూ - అలా ఆయన స్కరణలో ఆమె అనిర్వచనీయమైన ఆత్మానుభూతిని పాందుతుండేవారు.

ఆమె శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల గులించి చేపే విషయాలు ఎంతో అద్భుతంగా, ఆనందంగా వుంటూ వినేవాలి మనసులను ఒక అలోకిక లోకంలోకి తీసుకొని వెళ్తుండేవి. అందరూ ఆమె చేపే మాటలు మైమరచి వింటుండేవారు.

ఆమె తన గురుదేవులు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల గులించి యెలా చేపేవారు :

“మహాత్ములందరూ జనులను పురులించేందుకే అవతలస్తారు. వారు యెల్లప్పుడూ ఆత్మానందంలో తెలియాడుతుంటారు. వాలి స్వభావము, నడువడిక, బోధనా విధానము ఒక్కిక్కలిచి ఒక్కిక్క విధంగా కనిపిస్తుంచి. అయితే శ్రీ భరద్వాజగాల విధానం మరింత విలక్షణంగా కనిపిస్తుంది. ఆయన ఒక సాధారణ వ్యక్తి వలె చూపరులకు కనిపించే ఒక అసాధారణ బిష్ట పురుషుడు. ఆయన ఒక

కళాశాల ఉపాధ్యాయుడిగా వుంటూకూడా అతి సామాన్య వేవుధారణలో విలూపువంతమైన జీవితానికి దూరంగా యొంతో నిరాడంబరంగా జీవించారు. అయినప్పటికీ తన దివ్యబోధలతో నిరంతరము మనుషుల మనసులను పవిత్రజీవితం వైపు మరలించగల అద్భుత శక్తిసంపన్ములై వుండేవారు. సమర్థ సద్గురుషై ప్రజలను భక్తిసాగరంలో ఓలలాడిస్తూ వుండేవారు.”

శ్రీ అమృగారు మాస్టరుగాల గులంబి యింకా యిలా చెప్పేవారు: “పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని భౌతికంగా దల్ఖించక ముందువరకు మనుషులు ఆయన గులంబి వేరే విధంగా పూహించుకొనేవారు. ఆయన యెల్లప్పుడూ ధ్యానసిష్టులై వుంటారని, వచ్చిన భక్తులకు ఆధ్యాత్మిక బోధలను మాత్రమే చేస్తూ వుంటారని అనుకునేవారు. అయితే ఆయన జీవన విధానం ఎంతో విశిష్టంగా, అద్భుతంగా వుంటూ మరి యే మహాత్ములు ఆయనతో పోలరన్న సత్యం ఆయనను ప్రత్యక్షంగా చూసినవాలికి మాత్రమే అర్థమవుతుంది.”

“ఆయన ప్రతిరోజు ఉదయ హోరతి చేసేవారు. హోరతి సమయంలో భక్తులతో కలిసి హోరతి గీతాలు పాడేవారు. ద్వారక, వేదవతిలనుదగ్గరకూర్చీబెట్టుకునిచబివించేవారు. వచ్చిన భక్తుల సమస్యలు విని పరిష్కారాలు చెప్పేవారు. శ్రీ సాయి లీలలు నిరంతరం భక్తులకు బోధించేవారు. కాలేజీ విద్యార్థులకు ఆధ్యాత్మికతను సైన్స్ తో కలిపి బోధించేవారు. ఎన్నోనో పుస్తకాలు చదువుతుండేవారు. భక్తుల ఆహ్వానం మేరకు సత్యంగాలకు, శుభకార్యాలకు వెళ్లేవారు.”

శ్రీ అలివేలుమంగా మాత శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలికి భక్తులపై గల అపారమైన ప్రేమను గులంబి చెబుతూ ఒకసారి భక్తులతో యిలా అన్నారు—

“మహాత్ములను ఆశ్రయించిన భక్తులు వారి పట్ల తమకు గల అపారవిశ్వాసము, కృతజ్ఞత, ప్రేమలను వ్యక్తపరచుకొనటానికి తమ గురువుల జన్మించిన వేడుకలలో, గురుపూర్ణిమ వంటి పర్వానలలలో తమ గురుదేశులను పూజించుకుంటూ ఎంతో ఆనందాన్ని పాందుతుంటారు. అయితే మనము వారిని యా విధంగా గౌరవించుకొనటంతోనే మన బాధ్యత తీరిపాశితుందా? అలా అనుకుంటే అఖి మన అజ్ఞానమే. సద్గురువైన శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల జీవితం పరిశీలిస్తే ఆయన యొందరింపుకు, యెన్నో కుటుంబాలకు మాత్రమే కాదు యావత్త ప్రపంచానికి యొంతటి మేలు చేశారో

కొలిచేందుకు కొలిబద్దలే లేవు. అలా ఆయన చేస్తున్న మేలుకు ప్రతిగా మనం ఆయనకు పూజలు చేస్తే ఆయన సంతోషిస్తారన్నది మన భూమి మాత్రమే. మనం యేమి చేస్తే ఆయన సంతోషిస్తారన్న విషయాన్ని మనం గుల్తించి ఆచలించాలి. ఎటువంటి యొంతటి మహాత్ముడైనా తనకు చేసే యొటువంటి పూజలు వలన సంతృప్తి చెందరు. మనం యేమి చేస్తే వారు ఆనందిస్తారో మనం గుల్తించడం అవసరం. శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు బోధించిన జ్ఞానమార్గంలో, భక్తిమార్గంలో మనం నడవగలిగినప్పుడే వాలసి మనం సంతోష పెట్టగలం. కాసీ మనమిచ్చే కానుకలు, మనం చేసే పూజలు ఆయనకు సంతోషం కలిగించవు. సృష్టికర్త ఆయన శ్రీ దత్తాత్మేయులే శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గా అవతలంచారన్నది పరమ సత్యం. అందలకీ అన్నింటిని ప్రసాదించే ఆయనకు మనము యేమి యివ్వగలము? కనుక ఆయన చెప్పిన ధర్మమార్గంలో, ఆధ్యాత్మికమార్గంలో నడిచి మన జన్మసార్థకం చేసుకున్నప్పుడే శ్రీ మాస్టరుగారు సంతోషిస్తారు తప్ప బాహ్యపూజల వలన కాదు. దిని అర్థం మనం చేసే పూజలు, వేడుకలు ఆయన యిష్టపడరని కాదు. మన సేవలని ఆయన మన సంతోషం కోసం తప్పకుండా స్వీకరిస్తారు. కాసీ, యే తండ్రి అయినా తన కుమారుడు యెల్లప్పుడూ తనను పాగుడుతూ సేవలంబిస్తూ పున్నంత మాత్రాన సంతృప్తి చెందగలడా? తన కుమారుడు ప్రయోజకుడు అయినప్పుడే, అతడు సత్యవర్తనతో జీవిస్తున్నప్పుడే తండ్రికి సంతోషం కలుగుతుంది.”

శ్రీ అలివేలుమంగా మాత నిత్యజీవితంలో అందరూ ధర్మబద్ధంగా యిలా జీవించాలో తన సరళమైన మాటలలో భక్తులకు చక్కగా బోధించేవారు. భార్యాభర్తులు ఒకలి పట్ల ఒకరు ప్రవర్తించవలసిన తీరుతెన్నులు, పిల్లలపట్ల వ్యవహారించవలసిన విధానం, ఇంటి పనులు చేసేటప్పుడు యెలాంటి భావంతో చేయాలి — యిటువంటి నిత్యజీవితంలో స్త్రీ పురుషులు ఆచలించవలసిన విధానాలను తెలియపరచేవారు. పూజ, పారాయణ, జపద్యానాలు, దైవ నివేదన, భిక్ష సమర్పణ — పీటన్నింటినీ యొటువంటి భావం మనసులో నింపుకుంటూ చేయాలి అనే విషయం వివలించి చెప్పేవారు.

నేటి కాలంలో పిల్లల పట్ల తల్లిదండ్రుల ప్రవర్తించే విధానం పట్ల అమృగారు చాలా ఆవేదన చెందేవారు. పిల్లలు బాగా చదువుకొని పెద్దపెద్ద ఉద్ఘోగాలు చేయాలి

ఆన్న తపనతో వారి లేత శలీరాలను, మనస్సులను క్షోభకు గులిచేయటం సరికాదనేవారు. హోయిగా తల్లి ఒడిలోనూ కుటుంబ సభ్యుల మధ్యా యొంతో గారాబంగా పెరగవలసిన పసిపిల్లలను 3,4 సంవత్సరాల పయస్సులోనే స్వాలుకు పంపడం యొంతో దారుణం అనేవారు. ఆ పసిపిల్లలను హోయిగా వారికి తగినంత సమయం నిద్ర కూడా పాశివిష్వకుండా టైము కు స్వాలుకు పంపాలన్న తొందరలో బాగా ఉదయాన్నే వారిని బలవంతంగా నిద్రలేపి, పళ్ళు తోమి, స్నానం చేయించి, ముస్తాబు చేసి వాళ్ళకు తినాలని లేకున్న బలవంతంగా ఆహారం తినిపించి త్వర త్వరగా స్వాలుకు పంపివేయటం చూస్తున్నాము. ఇలా చేయడం వలన వారికి భోజనం పైన, పదుపు పైన కూడా అయిష్టత యేర్పడుతుంది. వారు క్రమంగా తల్లిదండ్రులను, టీచర్లను చివరకు సమాజాన్ని కూడా దేఖించడం మొదలుపెడతారు - అంటూ శ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన విద్యావిధానాలను అమలు పరచవలసిన ఆవశ్యకత మన సమాజానికి యొంతైనా పున్సుదసి చెప్పేవారు శ్రీ అమృగారు.

ఒకసాాయి అమృగారు తీర్థయాత్రల గులించి యిలా చెప్పారు: దాదాపు ప్రతివారు తీర్థయాత్రలు చేస్తూనే పుంటారు. అయితే నేటి కాలంలో తీర్థయాత్రలు చాలా విలాసవంతముగా చూస్తున్నాము. యాత్రికుల ఆర్థిక స్థోముతను బట్టి ఆధునిక ప్రయాణ సాకర్యాలు, వసతి సాకర్యాలు, భోజన సదుపాయాలు పుష్టిలంగా సమకూరుతున్నాయి. అందువలన యేమాత్రం కష్టం లేకుండా యొంతో సుఖంగా ఒక సరదా టూర్ కి వెళుతున్నట్లుగా యాత్రికుల పైలి పుంటున్నది కానీ దైవదర్శనానికి వెళ్ళేటప్పుడు పుండవలసిన భక్తి భావనలు వారిలో మచ్చుకైనా కనిపించడం లేదు. అయితే పూర్వం యిటువంటి సాకర్యాలు యేమీ పుండేవి కావు. ఎంతో కష్టపడి కొండలు, కోసలు దాటుకుంటూ ఒక్కిక్కుసాాయి యెన్నో మైళ్ళు కేవలం కాలినడకతోనే క్షేత్రం చేరుకునేవారు. ఈ ప్రయాణాన్ని సాధక భాధకాలను సహిస్తూ శ్రమను ఓర్పుకుంటూ సాగించేవారు. దైవ దర్శనం కోసం యొంతటి బాధలైనా సహించటానికి సిద్ధపడేవారు. అంది నిజమైన తీర్థయాత్ర అంటే!!

ఈ విధంగా శ్రీ అలివేలు మంగమృగారు అనేక విషయాలు వివరిస్తూ నిరంతరం భక్తులలో సత్కృపర్తన కలిగించేటందుకు అవసరమైన అవగాహనను తన భోధల

ద్వారా అందించేవారు.

మాతృతో అమృగారు శ్రీ మాస్టరుగాల గులించి చెపుతూ “ఆయన సాయితత్వాన్ని యొంతో చక్కగా ప్రజలకు వివరించారని; విదేశీ పాలన, స్వతంత్ర పాశాటం, మత కలహాలతో దేశం అస్తువ్యస్తమైన సమయంలో సాయినాధుడు అవతలించారని; మతసామరస్యం నెలకొల్పి ప్రజలలో దైవచింతనను మేలుకొలిపారని - శ్రీ మాస్టరుగారు సాయినాధుని అవతరణ ఆవశ్యకతను తెలియజేశారు” అన్నారు. సాయినాధుని నిగూఢ చర్యలను ఆయన యొక్క బినూత్తు బోధనా విధానాలను గులించి శ్రీ మాస్టరుగారు శ్రీ సాయి ప్రబోధామృతంలో యొంత అర్థవంతంగా వివరించారో శ్రీ అమృగారు తెలియజేపేవారు. శ్రీ సాయి శీలలలలోని గూడార్థాలను శ్రీ మాస్టరుగాల వలె మరొకరు యెవ్వరూ వివరించలేరని, శ్రీ మాస్టరుగాల బోధనా విధానాల విలక్షణతను గులించి అందరికి అర్థమయ్యేలా చెప్పేవారు శ్రీ అమృగారు.

అసలు ఆధ్యాత్మికత అంటే యేమిడి? అనే విషయాన్ని శ్రీ మాస్టరుగాల వలె అంత చక్కగా యెవరు విశబ్దికలించలేరని కొనియాడేవారు. అంతటి బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన శ్రీ మాస్టరుగారు యెల్లప్పుడూ ‘అంతా సాయి దయ!’ అంటూ నిరంతరం సాయినాధుని కొనియాడుతూ సాయినాధునిలో ముమేకమై జీవిస్తూ కూడా అవిత్రాంతంగా జనుల ఆత్మోనుతీకి కృషి చేశారని శ్రీ అమృగారు అనేవారు.

ఈ విధంగా చెప్పుకుంటూ పాశితే మన బివ్యజనని శ్రీ అలివేలు మంగమృ శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల తత్వాన్ని, భోధనలను నిరంతరం వివరిస్తూ భక్తులలోని భక్తి భావనలను జాగ్రత్తం చేయక్కాపేశారు. ఈ విధంగా తమ యింటికి వచ్చే భక్తులను ధర్మాచరణ పట్ల అప్రమత్తులను చేస్తుండేవారు. అయినప్పటికే ఆమె హృదయం నిరంతరం సద్గురు శ్రీ భరద్వాజ దేముని చరణాలకే అంకితమై నిచిచిపుండేబి. ఆమె ప్రతిశ్వాసలోనూ ఆ స్వామి యొక్క బివ్యనామమే ప్రతిధ్వనిస్తూ, ఆమె సన్నిభియే ఒక దేవాలయంవలె విరాజిల్లతుండేబి. అటువంటి మహాత్మురాలు, మహానీయురాలు మన బివ్యజనని శ్రీ అలివేలుమంగమృ బివ్యచరణాలకు ప్రణామాలల్పించి ధన్యలమౌదాము.

జై సాయి మాస్టర్!

యార్థాలోవులు

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యిందులో గ్రంథము రాంథకభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

13వ ప్రసంగము

శమము

శంకరాచార్యులవారు శమము గులించి వ్యాఖ్యానిస్తూ స్వదేహ వాసనా త్యాగః శమోఽయమతి శట్టితః నిరంతరము వాసనలను త్యజించడం శమము అని చెప్పబడుతుంది. దృఢభావంతో ముందువెనకలు ఆలోచించకుండా, ఇవి మంచివి, ఇవి నిషిద్ధమైనవి అనే భేదాన్ని పాటించకుండా వస్తువులను (విషయాలను) గ్రహించడం ‘వాసన’ అనబడుతుంది.

ఆ వాసన రెండురకాలు 1) శుభవాసన 2) అశుభవాసన.

అశుభవాసన మానవుని బంధించడానికి కారణము. శుభవాసన ముక్తికి ద్వారము. అశుభ వాసనలనన్నింటినీ త్యజించడం శమము.

యోగవాశిష్టంలో ఇలా చెప్పబడివుంది -

శ్లో|| మానసీ వాసనాః పూర్వం త్యక్తాః విషయ వాసనా ||
మైత్ర్యాది వాసనా రాము గృహణణాముల వాసనాః ||

భావం : ఓ రామ! మానస (మనసులోని) వాసనలను, విషయవాసనలను త్యజించు. మైత్ర్యాదులు (మైత్రీ, కరుణ, ముబిత, ఉపేక్ష)*** - ఈ నాలుగు వాసనలను గ్రహించు.

**మైత్రీ - స్నేహపూర్వకమైన/ ప్రేమ పూర్వకమైన కరుణ - జూలి, దయ, కరుణ.
ముబిత - అనందం ; ఉపేక్ష - సమానత్వం

శబ్దాలి విషయాలను అనుభవించే పద్ధతులు

శబ్దము మొదలైన విషయాలను రెండు రకాలుగా అనుభవించవచ్చు.

1. కామ్యమానత్వము.

2.భుజ్యమానత్వము.

కామ్యమానత్వము అంటే మానసిక వాసనల ద్వారా శబ్దాలి విషయాలను అనుభవించాలనే కోఱక. భుజ్యమానత్వము అంటే మానసిక వాసనల పరిణామరూపంలో శబ్దాదులను అనుభవించడం. ఈ రెండింటిని కూడా పరిత్యజించాలి. ముక్కలో దుర్గంధము(చెడువాసన)తో కూడిన పదార్థము వున్నంతవరకు నుగంధము తెలియనట్లుగానే, మలినమైన వాసనలతో చిత్తము నిండివున్నప్పుడు శుభవాసనలు లభించవు. శుభవాసనలు కలుగనంత కాలము ఆత్మసాక్షాత్కారము అసంభవము.

దమము

నిర్వహశోభాహృతి హర్తీనాం దమ ఇత్యభియతే

బాహ్యవృత్తి నిర్వహము - అంటే శ్రీతము(చెవి), త్వచము(చర్మము), చక్కని(కన్ము), జిహ్వ(నాలుక), ప్రాణము(ముక్కు) - ఈ ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు; వాక్కు(నాలుక), హాస్తము(చేయి), పాదము(కాలు), గుదము(విసర్జన అవయవము), ఉపస్థము(లైంగిక ఇంద్రియము) - ఈ ఐదు కర్మాంద్రియాలను శాస్త్ర నిషిద్ధాలైన కర్మల నుండి ఆపడము, వాటిల్లో ప్రవర్తించకుండా వుండడం దమము.

దశేంద్రియాలు

ఇంద్రియాలను నిర్వహించకపోతే విషయాలలో తగులొక్కానే (విషయ ప్రపూత్తములైన) ఇంద్రియాలు ముముక్షువును శైయోమార్గము (మోక్షమార్గము) నుండి

క్రిందకు తోసివేస్తాయని మనువు చెప్పాడు.

**తోసీ|| ఇంద్రియానామ్ తు సర్వోషాం
యదేకం క్షరతీస్తియమ్ |
తేనాస్య క్షరతి ప్రజ్ఞ
ధృతేః పాదాచివోదకమ్ ||**

భావం : ఇంద్రియాలలో ఏ ఒక్కటి నశించినా మానవుని ఆత్మవిషయకమైన బుద్ధి నశిస్తుంది. తోలుసంచీలో చిల్లి పడగానే నీరంతా పోయినట్లు అతని బుద్ధి పోతుంది.

చిల్లు వున్న కుండలో ఎన్నిసార్లు నీరు పోసినా కుండ ఖాళీగా వుంటుంది. శలీరమనే కుండలో పచి ఇంద్రియాలనే పబి కన్నాలు వుంటాయి. ఆ ఇంద్రియాలను నిర్వహించకపోతే ఎన్ని శ్రవణము మొల్లాన సాధనాలు వున్నా ఆత్మవిషయకమైన బుద్ధి స్థిరంగా వుండదు. చిల్లు వున్న కుండలాగా ఎల్లప్పుడు లోపల ఖాళీగానే వుంటుంది.

మనసు ఇంద్రియాలకు రాజు

పచి ఇంద్రియాలు మనస్సు ఆధీనంలో వుంటాయి. రాజును పట్టుకుంటే ఎలా అయితే సైన్యం అంతా వశమవుతుందో, అలాగే మనస్సును జయిస్తే ఇంద్రియాలస్సు వశమోతాయి.

మనస్సుతి లో ఇలా వున్నది -

**తోసీ|| ఏకాదశం మనశోష్యేయం
స్వగుణేనోభయాత్మకమ్ |
యస్మిన్ జితే జితావేతో
చ్ఛిగుణపంచకా గణా ||**

భావం: మనస్సు పదకొండవ ఇంద్రియము. తన గుణాన్ని బట్టి జ్ఞానేంద్రియంగాను కర్మాంద్రియంగాను పనిచేస్తుంది(జ్ఞాన కర్మాంద్రియాత్మకమ్). అది జయింపబడితే ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు, ఐదు కర్మాంద్రియాలూ కూడా జయింపబడతాయి.

- సచేషం

(గత సంవిక తరువాయి)

ఖర్చు ధ్వని వ్యాఖ్యలు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

మనస్సునెరుగుటలో కేవల శ్రద్ధ యొక్క ప్రాశస్త్రము :

మనము మనస్సులోనే మనస్సు ద్వారానే జయిస్తాము. కానీ అది అన్నింటికంటే దుర్భాహ్యము. కేవలశ్రద్ధ ఓర్పుతో మనలో జిలగే మానసిక క్రియలోని ప్రాథమిక అంశాలను ప్రథమంగా గుర్తించడంద్వారా మనస్సు యొక్క నిగుఢతత్త్వాన్ని మనకెరుకపరచి దానియొక్క దుర్భాహ్యమైన గతిమీద అజమాయిషి నిస్తుంచి. కేవలశ్రద్ధతో ఆరంభించి నిర్మపణంగా కొనసాగించబడు స్ఫూర్తిసాధన మనస్సును స్వాధీనం చేసుకొని దానిని వికసింపజేసి ముక్కి నొందించటానికి కావలసిన పరిజ్ఞానాన్నిస్తుంచి. ఒకసారి మానసికానుభూతిలో కొంతమేరకైనా స్వచ్ఛమైన గుర్తింపు, అవగాహన నెలకొన్నప్పుడు అవి క్రమంగా మనస్సు యొక్క యితర భాగాలకు గూడా వ్యాపిస్తుంచి. కారణం అట్టి విజ్ఞానాన్ని అన్వేషించే సాధనాన్ని పరివర్తన చెంబిస్తుంచి.

‘అలాంటి స్ఫూర్తితో గుర్తించబడిన విషయాలే జ్ఞానాన్ని వృథి చేస్తాయి’ అని ‘సూత్రనిపాతం’ లో బుద్ధుడు చెప్పాడు. సూక్ష్మదల్చిని ద్వారా పరిశీలనపై పరిశీలించబడే వస్తువును శుద్ధం చేసి అన్యపదార్థం నుండి వేరుపరచి సంసిద్ధం చేసి కటుకానికి క్రింద కదలకుండా వుంచుతాము. అలానే జ్ఞానదృష్టితో పరిశీలించదలచిన కేవల విషయాన్ని కేవలశ్రద్ధ తదనుగుణంగా సిద్ధం చేస్తుందని గుర్తించాలి. విషయాన్ని నిరాధారమైన మనోభావాలనుండి పరిశుద్ధం చేస్తుంచి. జ్ఞానదృష్టి ముందు నిశ్చలంగా వుంచుతుంచి. అంటే విషయాన్ని గుర్తించే స్థితిలో మన మనస్సు నెక్కువ కాలం నిల్చుతుంచి.

కేవలశ్రద్ధ చేసే యా పని విషయాన్ని విడమపరచి విశేషించి దాని యంశాలను మనకెరుకపరచడమేగాక

యితర విషయాలతో దానికి గల సంబంధాన్ని, వాటితో దానికిగల ప్రతిక్రియలను, దానినట్టి గుణాలలో నిలిపే కారణాలను, ఇతర విషయాలను, ఆయా లీతులలో పరిమితం చేసే దాని యొక్క తత్త్వాన్ని మనకెరుకపరచటమనే సంశోషణ లేక సమన్వయ క్రియలో గూడా ఉపకరిస్తుంచి.

కేవలశ్రద్ధ అనే స్థితిలో మనస్సు చాలినంత సేపు నిలువకపోతే యా అంశాలస్తే గుర్తింపుకు రావు. వస్తువుల మధ్యగల సంబంధాన్ని సలిగా తెలుసుకోవాలంటే ఆ సంబంధాలను కలిగిన విధి వస్తువులయొక్క తత్త్వాన్ని ఒక్కిక్కటిగా స్పష్టంగా గుర్తిస్తే తప్ప వీలుకాదు (మనస్సు, కన్సు, లక్షపిడత, అందులోని వెన్నముద్ద, చుట్టూ వున్న ఉష్ణోగ్రత, వెలుగు, మెలకువనే స్థితి).

మానవుడు తన అలవాటు ప్రకారం విషయాలను నిరాధారమైన విశేషణాలను పరిమితము, ఆచ్ఛాదితము చేయకుండా సహకరిస్తుంచి. గనుక కేవలశ్రద్ధ ద్వారా వస్తువులను విత్యమాతనంగా మొదటిసాలిగా చూచినట్టే చూచేలాగా చేస్తుంచి. కనుక విషయాలు అంతకంతకు నూతనమైన తనలోని విషయాలను వ్యక్తం చేస్తూంటాయి. కనుక కేవలశ్రద్ధ స్థితిలో మనస్సునెక్కువనేపు నిలిపినపుడు మానసిక అవగాహన అంతకంతకు విస్తరిస్తుంచి. సామాన్య యింటియానుభూతి యివ్వలేని పలితాన్నిస్తుంచి. ఈ విధంగా నిరాధారంగా మనమేర్పరచుకొన్న నిరాధారమైన భావాలు విజ్ఞానమనే జలను మూసివేయకుండ కేవలశ్రద్ధ కాపాడుతుంచి.

ఇటువంటి కేవలశ్రద్ధ వల్ల కలిగే పలితాలను కొన్నింటిని యిక్కడ ఉదహరించాము:

a) విషయ ర్పాణము స్వాలంగా ఏకక్రియగా కనిపించినప్పటికీ కేవలశ్రద్ధ ద్వారా వివిధములైన

యించియర్పాణ క్రియలు అతి త్వరితంగా ఒకదాని వెంట ఒకటి కొనసాగుతూంటాయని తెలుస్తుంది. ఇని సృష్టియెక్కు యదార్థ తత్త్వాన్ని తెలిపేటందుకు యెంతయో ఉపకరిస్తుంది.

b) సామాన్యమైన యించియ ర్పాణలో కేవల యించియానుభూతి ఒక అంశమని, వాటిని గూల్చి మనము తలచకనే యేర్పరుచుకొనే మనోభావాలు లేక విశేషణాలు రెండవ అంశమని తెలుతుంది. ఈ రెండంశాలను వేరసి గుర్తించడం చాలా ప్రయోజనకాలి. కారణం ఆ విషయం పట్ల మన ప్రతిక్రియలు మన మనోభావాలపై యెంతో ఆధారపడి వుంటాయి. ఈ విషయాన్ని గుర్తించడం మనస్సు యొక్క తత్త్వాన్ని నిర్మిస్తుం చేయడంలో యెంతో ఉపకరిస్తుంది.

c) కేవలశర్ధ వలన పరిణామము అనే నిత్యసత్త్వాన్ని మనకు సృష్టిం చేస్తుంది. దీనివలన జీవితం యొక్క వస్తువుల యొక్క ‘అనిశ్చతత్త్వం’ అనే బొద్దుధర్యం యొక్క ప్రధాన సూత్రాన్ని తెలియబరుస్తుంది. కేవలశర్ధ చేత గుర్తింపబడే సంఘటనలు నిరంతరం ఉద్ధవిస్తూ, లయిస్తూ వుండడమనే సత్యమన్న ధ్యానక్రియను పట్టిప్పం చేస్తుంది. అనుక్షణమూ జిలగే యి మార్పును మనం అనుభవపూర్వకంగా గుర్తించినపుడు దుఃఖము, అనాత్మ అనే బుద్ధిధర్యంలోని తక్కిన రెండంశాలను ఎఱుక పరుస్తుంది.

d) పరిణామమనేది కొంతపాఠకు సామాన్య జీవితంలో మనకు తారసిల్లినప్పటికీ సుఖరూపంలోను, దుఃఖరూపంలోను చాలినంత తీవ్రతతో తమకు తారసిల్లితే తప్ప సామాన్యాలు దానిని గుర్తించరు. ఈ మార్పు సర్వదా మనతోనే పుండెదేనని, కేవల శ్రద్ధాభ్యాసము మనకు సృష్టిం చేస్తుంది. ప్రతినిముఖము అసంఖ్యాకమైన పరిణామాలు మనం గుర్తించలేనంత వేగంగా జరుగుతున్నాయని మనకు తెలియబరుస్తుంది. మనమెటువంటి ప్రపంచంలో నివసిస్తున్నామనే విషయాన్ని కేవలం మానసికంగా కాక మన వ్యక్తిత్వం అంతటిలోను మనం ప్రత్యక్షంగా గుర్తిస్తాము. వచ్చే యి మార్పులను గుర్తించినపుడు మనము వస్తువులను ఉన్నవి ఉన్నట్లు గుర్తించడమారంభంచామన్న మాట (అందులోను ప్రధానంగా మానసిక విషయం). నిరంతర పరిణామమే మనస్సని గుర్తింపొతుంది. ఈ విధంగా పరిణామమనే మానసిక క్రియను ఆ పరిణామము యొక్క తత్త్వాన్ని మనకెక్కుక పరచటమే కేవలశర్ధ మనకు ప్రసాదించే మనోబ్జెక్టానంలోని ప్రధానాంశము. మన మనస్సు యొప్పుడూ ఒకటిగానే యుంటుందని దాని యొక్క లక్షణాలు, దానిచేత

గుర్తించబడే వస్తువుల యొక్క లక్షణాలు యొప్పుడు ఒకటిగానే వుంటాయనే భ్రాంతిని తొలగించటమే యి జ్ఞానం యొక్క ప్రయోజనం.

e) ఈ మార్పు యొక్క తత్త్వావగాహన మానసిక క్రియలు యొక్క తత్త్వాన్ని మనకెంతగానో తెలియబరుస్తుంది. ఇంచియ ర్పాణం మీద కేంబీకలింపబడిన కేవలశర్ధ ద్వారా అందులోని మానసిక భౌతిక క్రియల యొక్క తత్త్వాన్ని, వాటి సంబంధాన్ని, అవి ఒకదాని తరువాత ఒకటి తటస్థించే స్వభావాన్ని, వీటన్నింటిసీ క్రోడీకలించి మనస్సు ఒక వస్తువని భావించడాన్ని గూల్చిన అవగాహన కలుగుతుంది.

అయితే యి వస్తుభావన (objectifying) భౌతిక, మానసిక క్రియలు అన్న పదాలను విశ్లేషణసాలబ్యూం కోసమే వాడడమైనబిగాని విషయము, వ్యక్తి, పదార్థము, మనస్సులాంటి ద్వేత భావాన్నిగాని, మనస్సు మాత్రమే నిజమనిగాని, పదార్థం మాత్రమే నిజమనిగాని చెప్పే ఆద్వేత భావాన్నిగాని బుద్ధుడు ప్రతిపాదించడం లేదని చెప్పాలి. బుద్ధుడి యొక్క ‘ప్రతిత్యాసుముత్సాదము’ అను సిద్ధాంతము ద్వేత, ఆద్వేత భావాలకు అతీతము. సాపేక్షికత నిరంతర పరిణామములను తన తత్త్వంగా గల యి ప్రపంచంలో కేవలశర్ధ దృష్ట్యౌ, ద్వేత, అద్వేతాది భావాలు అనుచితాలని తెలియగలదు.

f) కేవలశర్ధ సాధన ద్వారా మానసిక సంఘటనల విషయంలో మన అనుభవం విశాలము, గంభీరము అయినప్పుడు సాధకునికి మనస్సు గుర్తించుట అనే క్రియ తప్ప వేరేమి కాదని ప్రత్యక్షానుభవమౌతుంది. దానిలోగాని, దాని వెనుకగాని ఎక్కడా స్థిరమూ, వాస్తవమూ అయిన వ్యక్తిత్వమే లేదని రూఢి అవుతుంది. ఈ విధంగా అనాత్మ అనే మహాత్ర సత్యం అనుభవగతమౌతుంది. అంటే తత్త్వతః అనుభవించే వ్యక్తి అనుభవింపబడే వస్తువు అనేవేపి లేవని తెలుస్తుంది.

g) కేవలశర్ధ మన మనస్సు పనిచేసే లీతుల గుర్తించి గూడ యెంతో పరిజ్ఞానాన్ని మనకు లభింపజేస్తుంది. ఉద్దేకాలు, ఆవేశాలు యొలా పనిచేస్తాయో, మనలోని నిజమైన ఉద్దేశ్యాలు పైకి కనుపించే ఉద్దేశ్యాలకు గల భేదం, మన సామాన్య వివేచనా పద్ధతి యెంత అసమర్పమో మనకు తెలుస్తుంది. మనలోని బలహీనతలు, సామర్ధ్యాల యదార్థించి కూడా తెలుస్తుంది. మనకంతకు ముందు తెలియని సామర్ధ్యా, అసామర్ధ్యాలు మనకవగత మౌతాయి.

మిగతా 22వ పేజీలో

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శేషమతి శైవేవి

మహాపండితులైన శ్రీ అనంతాచార్య ఎన్నోన్నే మహారంధ్రంతో రచించారు. వీరు మొట్టమొదటగా రచించిన 'Vision of Aryan Glory' (ఆర్యవైభవ దర్శనం) అనే గ్రంథం విశ్వవిభ్యాతి గాంచించి. ఈ గ్రంథం హోంబర్లు విశ్వవిధ్యాలయంలో ఇండాలజీ శాఖలో పరుసగా 3 సం॥లు పార్శవరంథంగా స్నీకలింపబడించి.

2. Aryan Dharma (ఆర్యధర్మం)

3. Rasayana & Ayurveda (రసాయనం & ఆయుర్వేదం)

4. Suparna

5. Vedam - Ayurvedam (వేదం - ఆయుర్వేదం)

6. The Science of Consciousness

7. The Culture of Agriculture

పై గ్రంథాలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా అన్ని దేశాలలో స్నీకలింపబడి ప్రశంసింపబడ్డాయి.

అఱుతే ఆయునచేరచింపబడిన అముల్చితగ్రంథాలెన్నో వెలుగు చూడక పోవటం మానవజ్ఞతి దురదృష్టమే. వాటిలో కొన్ని:

1) Agni

2) The Vedic Devas

3) Essays on Mahabharatha

4) Essays on Ayurveda

5) The Cosmic Gods

6) The Concept of Waters

7) The Depths of Science.

సమాజసేవ కోసం, కుటుంబ పోవణ కోసం వీరు ఆయుర్వేద వైద్యవృత్తిలి చేపట్టారు. విజయవాడ గాంభీర్యనగర్

లో 'ఆయుర్వేద రసాయన కుటీ' అనే వైద్యవిధ్యాలయాన్ని నెలకొళ్పి, తమ వైద్యవిధ్యా వైపుళ్యంతో పాటు తమలోని దైవతక్తినీ, తపశ్చక్తినీ మిళితం చేసి ఎన్నోన్నే భయంకర వ్యాధులతో భాధపడే రోగులనెందలనో సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతులుగా చేసి పంపేవారు.

శ్రీ అనంతాచార్య తమ స్వంత వైద్యవిధ్యాలయంలోనే కాక, తెనాలి, గుంటూరు, బాపుర్లు, నెల్లూరు మొదలైన పట్టణాలకు స్వయంగా వెళ్లి వైద్య సేవలందించేవారు.

వీర వైద్యవిధానం ఎంతో విలక్షణంగా పుండేది. రోగి వైద్యం కోసం వీర వద్దకు వచ్చినప్పుడు అతడు ఏమీ చెప్పకముందే అతనిచూస్తునే అతడికి వచ్చిన వ్యాధి ఏమిలో శ్రీ అనంతాచార్యగాలకి స్ఫురించేది. వ్యాధి నివారణ కోసం ఒక్కిక్కసాల ఆయున రోగికి ఏ రకమైన ఔషధాన్ని వాడేవారు కాదు. అతడు తీవ్ర జ్వరంలో వున్నప్పటికీ, అభ్యంగన స్ఫూర్ణం చేయించి, నేయి, పెరుగుతో సహా తృప్తిగా భుజింప జేసి గానుగ చెట్టు కీంద కూర్చుటేటేవారు. అంతటి తీవ్ర జ్వరము మరుసటి రోజుకల్లా తగ్గిపోయేది. అతి భయంకరమైన క్యాస్టర్, కుష్మపంటి వ్యాధుల్ని కూడా వీరు తమ అపూర్వ వైద్యవిధానం ద్వారా నివారించేవారు.

వారు ఆయుర్వేదంలో ఒక ఫార్మూలాను కనిపెట్టి ఆ ఔషధం ద్వారా ప్రజలను అనేకానేక వ్యాధులనుండి విముక్తి కలిగించి, ఆరోగ్యవంతులుగా చేశారు. ఆ ఔషధం పేరే 'జిజని'. ఈ జిజని వైద్య చరిత్రలోనే కనీఖినీ ఎరుగని అద్భుతమైన ప్రయోగంగా దేశవ్యాప్తంగా గుర్తింపబడించి. ఆ ఔషధం ద్వారా ఎటువంటి తీవ్రవ్యాధులైనా నివారింపబడటం ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్న వైద్య ప్రపంచం ఎలాగైనా ఆ ఫార్మూలాను తెలుసుకొనాలని ఆరాటపడించి. బోంబాయి, ధీశ్వరపంటి పెద్ద

పెద్ద నగరాలేకాక, సింగపూర్ వంటి విదేశాలనుండి కూడా వ్యాపారమైన ఆ ఫార్ములా కోసం శ్రీ అనంతాచార్యగాలి వద్దకు వచ్చారు. లక్షలు, కోట్లు వెచ్చించి అయినా ఆయన నుండి 'జిజని' ఫార్ములాను కొనటానికి సిద్ధపడారు. కానీ శ్రీ అనంతాచార్య ధనాన్ని ఆరీంచి 'జిజని'ని ఎవలికి ధారాదత్తం చేయలేదు.

నిజం చెప్పాలంటే శ్రీ అనంతాచార్య రోగుల వ్యాధులను ఔషధాలతో నివారించే వారనటం కంటే ఔషధాలను నిమిత్త మాత్రంగా చేసుకొని పూర్తిగా తమ తపశ్శక్తితో రోగులను ఆరీంగ్యవంతులుగా చేసేవారనటమే సముచితం అనిపిస్తుంది. ఈ విషయం సత్యమని ధృవపరచే ఉదాహరణలు ఎన్నో!

ఒకసాల శ్రీ అనంతాచార్యులవారు యింట్లో లేని సమయంలో ఆయన భార్య వున్నట్లుండి కళ్ళ తిలిగి పడిపోయి వెంటనే స్పృహ కోల్పోయారు. ఇంట్లోని వాళ్ళ వెంటనే సమీపంలోని డాక్టరును పిలుచుకు వచ్చారు. అదే సమయంలో శ్రీ అనంతాచార్యకు యింటివద్ద భార్య విపత్తుర పరిస్థితిలో వున్నట్లుగా స్పృహించి, యింటికి వచ్చేసులికి యింట్లో ఆమె పరిస్థితి ఆందీశనకరంగా పుంచి. కొణ్ణి క్షణాలు గడిచిన తర్వాత డాక్టరుగారు అనంతాచార్యులవాలి చేతులు పట్టుకుని ఎంతో బాధతో, “ఆచార్యులుగారు! ఆయామ్ వేలి సాంతోషించి మీ శ్రీమతిని నేను కాపాడలేకపాశియాను. ఆమె చనిపోయారు!” అంటూ వెళ్ళిపోయారు. శ్రీ అనంతాచార్యులవారు వెంటనే అన్యమనస్కంగా ప్రక్కనే అల్లూరాలో వున్న గూటిలో చేయిపెట్టారు. అక్కడ వున్న ఒక శోంట కొమ్ము ఆయన చేతికి తగిలించి. వెంటనే ఆయన ఆ శోంట కొమ్మును ఆరగచీసి ఆ శోంట గంధాన్ని ఆమె రెండు కళ్ళల్లో పెట్టారు. అయిదు నిముషాలలో ఆమె కళ్ళ తెరచి లేచి కూర్చున్నారు. కొణ్ణిసేపట్లోనే ఆమె ఏమీ జరగనట్లు లేచి తిరుగసాగారు. చనిపోయిందనుకున్న ఆమె లేచి తిరుగుతూ మామూలుగా యింటి పనులన్నీ చేసుకుంటుండటం చూసిన వారంతా బిగ్గాంతులైనారు. ఆ మరుసటి రోజు శ్రీ అనంతాచార్యగాలికి ముందురోజు తమ యింటికి వచ్చిన డాక్టరుగారు బజారులో కనిపించి, ఆయనను ఓదార్ఘసాగారు. అందుకు ఆచార్యులుగా, “నేనేమీ బాధపడతం లేదే! మీరు ఏ కారణంగా నన్ను ఓదారుస్తున్నారు?” అని ప్రశ్నించారు. ఆయన ఎంతో బాధగా, “ఆచార్యులుగారూ..... మీ భార్య....” అంటుండగానే

వారు, “ఆమెకేమీ అవలేదు. నిక్షేపంగా వున్నది. కావాలంటే మా యింటికి రండి, చూద్దురుగాని” అంటూ ఆయనను యింటికి తీసుకెళ్ళి చూపించారు. కళ్ళూరా ఆమెను చూసిన ఆ డాక్టరు జలిగినదంతా విని, యిది కేవలం ఆచార్యులవాలి మహిమ తప్ప మరేటి కాదని అర్థం చేసుకున్నారు.

ఒకసాల శ్రీ అనంతాచార్యులవాలి బంధువు అయిన ఒకామెను క్షయవ్యాధి నివారణకై మదనపల్లిలోని హస్పిటల్లో చేయించారు. శ్రీ అనంతాచార్య ఆమెను చూసేందుకై మదనపల్లి వెళ్ళారు. అక్కడ ఆమె కూర్చున్న విధానము, మాటల్లడే తీరూ చూచి ఆయన ఆమెకు వచ్చిన వ్యాధి ‘క్షయ’ ఎంత మాత్రం కాదనే నిర్ణయానికి వచ్చి, డాక్టర్లను పిలచి, “ఈమెకు హస్ట్ ఎనార్జెంట్ అవటం జలిగింది. ఈమెకు క్షయవ్యాధి లేదు. మీరు మళ్ళీ మరొకసాలి అన్ని పరీక్షలు చేసి యి విషయాన్ని రూఢిపరచుకోవచ్చు” అన్నారు. హస్పిటల్లోని డాక్టర్లు ఆమెను మరొసాల పరీక్షించి ఆచార్యులుగారు చెప్పినట్లుగా ఆమెబి హస్ట్ ఎనార్జెంట్ తప్ప క్షయవ్యాధి కాదని నిర్ణాలించుకున్నారు. అత్యంత సునిశితమైన ఆయన ర్షాహ్యశక్తిని వారు ఎంతగానో కొనియాడారు.

ఒకసాల ఒక రోగి శ్రీ అనంతాచార్యులవాలి వద్దకు వచ్చాడు. ఆ సమయంలో బావి దగ్గర స్నానం చేస్తున్న, అనంతాచార్యులవారు ఆ రోగిని తన ఎదుటకు రమ్మున్నారు. అతడు వచ్చి తన చొక్కు విప్పి చూపాడు. ఒడలంతా పాడలు వ్యాపించి నీరుగారుతూ వున్న పరిస్థితిని చూపి తన వ్యాధిని నివారించవలసించిగా ఆ రోగి ఆచార్యులవాలని కోరాడు. శ్రీ అనంతాచార్యుతాము స్నానం చేస్తున్న ఒకటిలోని నీళ్ళ దోసిటిల్లోకి తీసుకుని అతనిపై నాలుగైదుసార్లు చల్లి, అంతటితో అతని వ్యాధి నివారణాత్మకందనీ, అతనికి ఏ ఔషధం అవసరం లేదని చెప్పి పంపారు. చిత్రంగా అతని వ్యాధి వెంటనే తగ్గిపోయింది.

ఆయన భార్య శ్రీమతి బుచ్చి వెంకటలక్ష్మిగారు ఆదర్శ గృహిణి. ఆమెకు నలుగురు కుమారుల తర్వాత ఒక ఆడపిల్ల జన్మించింది. ఆ పిల్ల జన్మించిన కొన్ని నెలలకు ఆ తల్లి మరణించారు. శ్రీమతి బుచ్చి వెంకటలక్ష్మి మరణించబోయే ముందు శ్రీ అనంతాచార్యులవాలతో తాను మరణించిన తర్వాత పిల్లలను ఏ బంధువులకూ అప్పగించవద్దని, ఆయననే పెంచవలసిందనీ చెప్పారు. ఆయన సంరక్షణలోనే తమ పిల్లలు విజ్ఞానవంతులుగా పెరుగుతారని కనుక పిల్లలను ఎవలికి యివ్వచ్చాడనీ ఆమె తమ భర్తను కోరారు. తమకు ప్రాణప్రదమైన పిల్లలను తాను ఒంటలిగానే పెంచుకొనగలననే విశ్వాసంకల

శ్రీ అనంతాచార్య పిల్లలను బంధువులకప్పగించలేదు. తాను మరల వివాహం చేసుకోనూలేదు.

1942వ సం॥లో ఆయనకు 45 సం॥ల వయస్సులో అర్థాంగి వారిని ఒంటలని చేసి మరణిస్తే శ్రీ అనంతాచార్య ఏ మాత్రం అధైర్యపడక ఒంటల గానే జడ్డల బరువు బాధ్యతలు మోశారు.

శ్రీ అనంతాచార్యులుగాలింట్లో చాలాకాలం పనిచేసిన ‘లక్ష్ముడు’ శ్రీ అనంతాచార్యులవారి సతీమణి శ్రీమతి బుచ్చి వెంకటలక్ష్మిగాల గురించి యిలా చెప్పాడు-

“అమృగారు చాలా ఉత్తమురాలు. అందరినీ ఎంతో ప్రేమతో చూచుకునేవారు. ఆమె ఎప్పుడూ అనారోగ్యంతో బాధపడుతుండేవారు. కనుక ఏ పనులూ చేసుకొన లేకపోయేవారు. ఆ కారణంగానే వారికి పనిలో సహాయపడే నిమిత్తం వారింట్లో పనికి నియమింపబడ్డాను. కానీ వారు నన్ను ఏనాడూ పసివాడుగా చూడక, తమ స్పంతజిడ్డవలె చూచుకునేవారు. చంటబ్యాయిగారు పుట్టుకముందు నుండి నేను వారింట్లో వుండేవాడిని. (శ్రీ మాస్టరుగాలిని లక్ష్ముడు ‘చంటబ్యాయి’గారు అనేవాడు) ఇంట్లోని ఆన్ని పనులూ నేనే చేసేవాడిని. వంట చేసేందుకై బోగ్గుల కుంపట్లు వెలిగించి, వంటకు అవసరమైన పాతలు, పదార్థాలు అందించేవాడిని. కూరగాయలు తలిగి పెట్టేవాడిని. అమృగారు వంటచేసి, అయ్యగాయకి, పిల్లలకు పెట్టి తాను తిని విశ్రమించేవారు. ఆ తర్వాత యిల్ల శుభ్రం చేయటం వంటి పనులన్నీ నేనే చేసేవాడిని.

అయ్యగారు అప్పుడప్పుడు బజారునుండి తినుబండారాలను తెప్పించేవారు. ఆయన తమ నలుగురు పిల్లలను వారికేమి కావాలని అడిగేవారు. ఒకరు గులాబ్ జొం కావాలనీ, ఒకరు పాలకోవా కావాలనీ యిలా నలుగురూ నాలుగురకాలు అడిగేవారు. ఆయన తమ పిల్లలతో పాటు నన్ను కూడా అడిగినప్పుడు పిల్లలు తాము కోలనవి కాకుండా వేరే రకం అడగమని చెప్పేవారు. నేను అదేవిధంగా అడిగేవాడిని. అప్పుడు అందరికీ అయిదు రకాల తినుబండారాలు లభించేవి.

అయ్యగారు నాకు ఆయుర్వేద వైద్యమంతా నేప్పించారు. నాకు భుక్తికి లోటు లేకుండా చూసి, వివాహం కూడా వారే చేశారు”.

శ్రీ మాస్టరుగాలి చినుపుటి విషయాలు చెప్పుతూ, “అమృగారు అనారోగ్యంతో చాలా బాధపడుతుండేవారు.

అయినపుటికీ పిల్లలను ఎంతో ప్రేమగా చూచుకొనేవారు. పుట్టినదగ్గరనుండీ చంటబ్యాయిగాలిని నా చేతులలో ఎత్తుకొని పెంచాను. అమృగాలిని నేనే మరచిపోలేకపోయాను. తల్లిలేని చంటబ్యాయిగాలిని చూస్తుంటే నా కడుపు తరుక్కపోయేది. చంటబ్యాయిగారు తల్లిని గుర్తు తెచ్చుకుంటూ, ఏదో ఆలోచిస్తూ చాలాకాలం వరకు ఎంతో దిగులుగా కనిపించే వారు” అంటూ కస్తిరు కార్యాడు లక్ష్ముడు.

చాలా సంవత్సరాలు పిల్లలను ఒక్కరే సంరక్షించుకొని అటు తర్వాత, గృహకృత్యాలను, పిల్లల సంరక్షణ, వైద్యవృత్తి నిర్వహణ ఈ బాధ్యతలన్నీ యింతకు ముందుకంటే పెరగటం, ఒంటలగా నిర్వహించుకొనటం కష్టమపటంతో వారు కుటుంబ బరువు బాధ్యతలలో పాలుపంచుకొనే సహార్ధ్యచాలిణిగా ఉత్తమురాలైన లక్ష్మిగాలిని బ్యాతీయ వివాహం చేసుకొన్నారు. ఆమె కూడా భర్త, పిల్లల బాధ్యతలను సంతోషంతో స్వీకరించి కుటుంబ నిర్వహణలో ఆయనతో సమానంగా పాలుపంచుకొని ఉత్తమ గృహిణిగా పేరు పాందారు.

- సశేషం

బుద్ధ ధ్యాన హృదయము

19వ పేజీ తరువాయి

ఈ విధంగా కేవలశ్రద్ధ మనోబిజ్ఞానానికి, ప్రపంచ విజ్ఞానానికి యెంతో తోడ్డుడుతుంది. అంతే కాక వస్తుతత్వం యొక్క స్పష్ట నిర్వచనంలోను, నిష్పాతికమైన ర్రహణశక్తిని పెంపాందించడంలోను, వస్తు నిశ్చయ విషయమై వ్యక్తిగత (Subjective) అంశాలను తగ్గించడంలోను, వస్తుతత్వం సలిగా అవగాహన అయ్యేదాక వస్తునిర్దయాన్ని నిలపడుము మొదలగు అంశాలలో నిజమై శాస్త్రజ్ఞాడి వైఖలిని పాలిపుంటుంది. కేవలశ్రద్ధలో వ్యక్తమయ్యే యిఱ నిజమైన పరిశోధనాదక్షత బౌద్ధధర్మాన్ని నిజమైన శాస్త్రాయి లీతులకు సన్నిహితం చేస్తుంది. అయితే పహికమైన శాస్త్రంలాగా నూత్రు విషయాలను గుర్తుంచి వివరించడమే బుద్ధధర్మం యొక్క మనః సిద్ధాంతము కేవలం మానసికము, సిద్ధాంతపరము అయిన జ్ఞానానికి పరిమితమవక మనస్సును, తద్వారా జీవితాన్ని నూత్రుంగా రూపొందించడమే లక్ష్మంగా కళియుంటుంది. ఈ కళియుండడంలో ఆధునిక ఉపయోగాత్మకమైన మనశ్శాస్త్రాన్ని పోలి వుంటుంది.

- సశేషం

శ్రీశ్రీ బోధా గోదారమణ జీవితం లులియు భార్ధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఏ మే రోజంతా ఆ దండాన్ని చేతిలో పట్టుకొనే వున్నది. రాత్రి అవగానే అమ్మ గురుప్రియను పిలిచి యేకాంతంలో “ఈ దండాన్ని ఒక గుడ్డలో చుట్టి సిద్దేశ్వరీ ఆత్మమానికి వెళ్లి అక్కడ గబిలో యేదో ఒక యెత్తెన ప్రదేశంలో ప్రేలాడఫిసి పుంచు” అన్నారు. గురుప్రియ అదే విధంగా చేసింది.

ఆనాటి ఆ సంఘటనలో మరొక సన్నివేశం చోటు చేసుకున్నది. ఆనాటి వుదయం శ్రీ ఆనందమయి మాత గురుప్రియకు దండాన్ని యచ్చే సమయంలో అక్కడే వున్న అత్తయ్యగారు “ఇక్కడ ఎవలి దగ్గరైనా ఐహ్యచారులు ధలంచే గౌరవర్షపు వస్తుం వున్నదా?” అని అక్కడ వున్నవారిని అడిగారు. ఆ మాటకు జవాబుగా అమ్మ “బేటి అక్క గౌరవర్షపు వస్తుం తీసుకొస్తుంది” అన్నారు. బేటి అక్క అనే భక్తురాలు ప్రతిరోజు అమ్మ దర్శనార్థం ఆత్మమానికి వస్తూవుంటుంది. అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం బేటి అక్క ఒక తెల్లని క్రొత్తవస్తాన్ని కొని, దానికి గౌరవర్షం వేయించి అమ్మకు తెచ్చి యిచ్చింది. వెంటనే అమ్మ ఆ వస్తాన్ని తీసుకొని రమణాత్మమంలోని తన గబిలోకి వెళ్లి కొంతసేపు తలుపులు మూసుకొని గబిలోనే వుండిపోయారు. ఆ తర్వాత తలుపులు తెలచి, గురుప్రియను లోపలికి పిలిచి, ఆ వస్తాన్ని ఆమె చేతికిచ్చి, “లోపలికి వెళ్లి యా వస్తాన్ని ధలంచి, యా గబిలో కూర్చుని కొంచెంసేపు జపం చేయి. ఆ తరువాత యా వస్తుం విప్పి మామూలు వస్తుం ధలంచి బయటకు రా” అన్నారు. గురుప్రియ గబిలో యేకాంతంలో కొంతసేపు జపం చేసుకొని బయటకు రాగానే అమ్మ గురుప్రియతో

“గురుప్రియా! నువ్వు యా వస్తాన్ని ధలంచి, అప్పుడప్పుడు రాత్రి సమయాల్లో జపం చేసుకుంటూ వుండు. ఓనిని ఎంతో గోప్యంగా వుంచుకోవాలి. ఇది ఎంతో పవిత్రమైన వస్తుం. ఓనిని యెవలి కంటా పడసీయకు. రహస్యంగా దాచి వుంచుకో” అని చెప్పారు.

లోగడ కొంతకాలం కిందట శ్రీ ఆనందమయిమాత కొంతమంచి యువకులకు యజ్ఞిపవీత ధారణ కార్యక్రమం నిర్వహించిన ఘట్టాన్ని ప్రస్తావించుకొన్నాము. ఆ సందర్భంలో గురుప్రియా దేవి అమ్మకు స్నానం చేయస్తున్న సమయంలో అమ్మ మెడలోని బంగారు గొలుసు అమ్మ భుజం మీదుగా అమ్మ మెడలో యజ్ఞిపవీతంలాగా పడటం జరిగింది. అప్పటినుండి అమ్మ ఆ హోరాన్ని అలాగే యజ్ఞిపవీతం లాగే వుంచుకున్నారు. దానితో పాటు మరొక నూలు జంధ్యాన్ని కూడా అమ్మ తన మెడలో వేసుకున్నారు. ఆ తర్వాత ఒక భక్తురాలు తాను స్వయంగా వడికిన నూలతో ఒక క్రొత్త జంధ్యాన్ని తయారుచేసి తెచ్చి, శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు సమర్పించుకుంది. అమ్మ ఆ క్రొత్త జంధ్యం ధలంచి పాతది తీసివేశారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాతకు సన్నిహిత భక్తుడు, అమ్మకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రుడు అయిన జ్యోతిష్ దాదా యెక్కువగా అమ్మ సన్నిధిలోనే వుంటుండేవాడు. అమ్మ అతని గులంచి “జ్యోతిష్ దాదా యెంతో వున్నతమైన ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో వున్నాడు. అతడు సంసార జీవితం గడుపుతున్నందువలన ఆంతర్యంలో అతని స్థితిని యెవ్వరూ గుర్తించలేకపోతున్నారు” అంటుండేవారు.

షాహ్-బాగ్ లో వుంటున్నప్పుడు ఒకరోజు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ, గురుప్రియ తమ్ముడు నందూ, జ్యోతిష్ దాదా - వీరు ముగ్గురు ఒక గదిలో కూర్చునివున్నారు. అమ్మ పున్నట్టుండి వారితో, "జప్పుడు ఈ గదిలో కూర్చుని పున్న మనం ముగ్గురం బ్రాహ్మణులం" అన్నారు. జస్తుతః శ్రీ ఆనందమయి మాత బ్రాహ్మణ కులంలో జన్మించారు. నందూ కూడా బ్రాహ్మణ కులస్తుడే. కానీ వైశ్వకులానికి చెందిన జ్యోతిష్ దాదాను అమ్మ బ్రాహ్మణుడు అని అనడం జరిగింది. అలా అంటూ అమ్మ తన మెడలోని బంగారు యజ్ఞిపవీతాన్ని జ్యోతిష్ దాదా మెడలో ధరింపజేశారు. ఆ తర్వాత జ్యోతిష్ దాదా సాధన సమయంలో పాటింపవలసిన నియమ నిబంధనలు సూచించటమే కాక, అతడు తన వంటను తానే స్ఫురాస్తాలతో వండుకొని తినాలన్న నియమం విభించారు. అలా చాలాకాలం అతడి చేత అమ్మ స్వయంపాక నియమాన్ని పాటింపజేశారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత చర్యలు సామాన్యాలు అర్థం చేసుకోలేని విధంగా వుండేవి. ముఖ్యంగా ఆమె తరచూ పర్యాటనలు చేయటంలోని అంతరార్థం తమ దివ్యపొదస్పర్శతో యావత్ భారతదేశాన్ని పుస్తితం చేయటం కోసమేనని మనం భావించవచ్చు. నానాటికి అడుగంటిపోతున్న సనాతన ధర్మాన్ని, దైవభక్తినీ జాతిలో మరలా జాగ్రత్తం చేస్తూ ఆమె అనేక ప్రాంతాలు పర్యాటించారు. ముఖ్యంగా వందలాది సంవత్సరాలు జ్యాటీష్ పాలకుల కుటీల యుక్తులకు, దేశాన్ని శాశ్వతంగా తమ ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలన్న కోటికతో వారు పన్నిన కుటీల పన్నాగాలకు ఆనాడు మన దేశ ప్రజలు యెన్నో రకాల సమస్యలను, బాధలను యెదుర్కొన్నారు. వాల దుర్మార్గ పాలనలో ప్రజలు అప్పకష్టాలు అనుభవించారు. మన సనాతన ధర్మంపై వారు అవిత్రాంతంగా చేసే విషపుచారాలతో, దురదృష్టపుశాత్తు ఆ ప్రభావంలో మన దేశప్రజలతో ఆధ్యాత్మిక చింతన, ధర్మచరణ కొంత మనసకబారటం ఆరంభమైంది. అటువంటి క్లిప్ప పరిస్థితులలో శ్రీ ఆనందమయి మాత అవతలించి యావత్ దేశంలో తన శీలలతో, బోధలతో మరల దైవచింతనను, ఆధ్యాత్మికతను పునర్జీవింప చేశారు ఎందినో ముక్తిమార్గంలో నడిపించి వుద్ధిలంచారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత తన నాశ్రయించిన భక్తులను ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ముందుకు పోయేలా నడిపించేవారు.

అమ్మ అందరికీ ఒకే విధమైన సాధన విభించక, వాల వాల సంస్కారాలను బట్టి వేర్వేరు సాధనలను, నియమ నిష్పత్తిలను ఆయా వ్యక్తులచే పాటింపవేసేవారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ యెవలకి యెలాంటి పుపదేశాలు యిస్తారో, భక్తులపట్ల ఆమె ప్రవర్తించే తీరుతెన్నుల గులించి సామాన్య మానవుల అవగాహనకు యేమాత్రం అందనివిగా వుండేవి. అమ్మ ఆదేశాలను తు.చ. తప్పక పాటించే భక్తులు అమ్మ పర్యవేక్షణలో యెంతో అద్భుతమైన లీతిలో సాధనలో పురోగతి పాందటం జరుగుతుండేబి. వారు క్రమక్రమంగా గొప్ప ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులు చవిచూస్తా మోక్షమార్గంలో ముందుకు సాగిపోతుండేవారు.

ధాకాలో పండిత సాహేబ్ ఆనే సుపుసిద్ధ లాయరు వుండేవారు. అతని భార్య శ్యామలాదేవి గొప్ప భక్తురాలు. ఆమె తరచుగా మౌనభిక్షలో వుంటుండేవారు. ఆమె శ్రీ ఆనందమయి అమ్మను తరచూ దల్చిస్తూ, తన ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులను గులించి తన సాధనలోని సందేహాలను గులించి అమ్మతో చల్చిస్తుండేవారు. శ్యామలాదేవిపై అమ్మకు యెనలేని ప్రేమ. శ్యామలాదేవి వచ్చినప్పుడు అమ్మ ఆమెను తన గదిలోనికి తీసుకొని ఆమెతో యెంతోసేపు సంతోషంగా మాట్లాడుతూ గడిపేవారు.

ఒకసాప్త శ్యామలాదేవి అమ్మను తన ఇంటికి ఆప్యానించగా అమ్మ వెళ్లారు. శ్యామలాదేవి ఇంట్లోని పూజిగదిలో అమ్మ చాలాసేపు ధ్యానమగ్గుతై గడిపారు. ఆ సమయంలో ఆ గదిలో పున్న ఒక కమండలాన్ని అమ్మ తన చేతిలోకి తీసుకొని "గురుప్రియా! ఈ కమండలం మనం తీసుకుని వెళ్లాము. నేను బీనితో మంచిసీళ్ల త్రాగుతాను" అన్నారు. శ్యామలాదేవి యెంతో సంతోషంగా దానిని అమ్మకి యివ్వారు. అమ్మ ఆశ్రమానికి తిలిగి వెళ్లిన తర్వాత చాలా రోజులు ఆ కమండలంతోనే మంచిసీళ్ల త్రాగుతుండేవారు. ఆ తర్వాత అమ్మ దానిని ప్రక్కన పెట్టేయడంతో అటి అమ్మ గదిలో ఒక మూలన వుండేబి.

ఆ తర్వాత కొన్నాళ్లకు ఒకసంఘటనజిలగించి. ఒకరోజు అమ్మ గదిలో శశాంక బాబు, మరికొందరు భక్తులు అమ్మతో మాట్లాడుతూ కూర్చునివున్నారు. మాటల సందర్భంలో శశాంక బాబు "మంచిసీళ్ల త్రాగేటప్పుడు అందరూ త్రాగుతున్నట్లుగా గ్రాసును నోటికి తగలకుండా పట్టుకుని త్రాగటం నాకు చేతకాదు. అందుకని గ్రాసును నోటికి ఆనించుకొని త్రాగుతుంటాను" అని అమ్మతో అన్నాడు. అమ్మ

“అయితే నువ్వు యూ కమండలంతో త్రాగటం అలవాటు చేసుకోయి” అంటూ ఆ కమండలాన్ని శశాంకబాబు కిచ్చారు. శశాంకబాబు ఆ కమండలాన్ని భక్తితో అందుకొని ఆనాటి నుండి దానితోనే మంచిసీళ్లు త్రాగటం మొదలుపెట్టారు. అమ్మ ఆదేశం యెటువంటిదైనా సరే, శశాంక బాబు దానిని ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో పాటించేవారు.

అమ్మ యొక్క రు నిగ్రాఢ చర్య అంతర్మార్థం ఆనాడు యొప్పలికి తెలియదు. కాలాంతరంలో అమ్మ శశాంకబాబుకు సన్మాన బీళ్ల నిప్పించి అసలైన దండకమండలుధాలిని చేసి అతనిని అనురూపించారు.

చాలాకాలంగా కులదా దాదా అనే భక్తుడు శ్రీ ఆనందమయి మాతను తరచు దల్చిస్తూ ఆత్మమ సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ పుండేవాడు. అతనిలోని భక్తి వైరాగ్యాలను గుర్తించిన అమ్మ 1931వ సంవత్సరంలో రమణాశ్రమంలో వచ్చి పుండవలసించిగా కులదా దాదాను ఆదేశించారు. కులదా దాదా ఆశ్రమంలోనే సాధన కొనసాగిస్తూ అక్కడే నివసించసాగడు. అయితే అతనికి భార్య, చిన్నచిన్న పిల్లలు పుండటం వలన కుటుంబ నిర్వహార్థం ఉద్యోగం చేస్తుండేవాడు. రమణాశ్రమం నుండి అతడు ఆఫీసుకి వెళ్లి తిలిగి ఆఫీసు నుండి నేరుగా ఆశ్రమానికి పస్తుండేవాడు. కొన్నాళ్ల తర్వాత కుటుంబ సభ్యుల్ని ఒప్పించి అతడు శాశ్వతంగా రమణాశ్రమంలోనే స్థిరపడిపోయాడు. అటు తర్వాత ఒక్కరోజు కూడా అతడు తన ఇంటి గడపత్రిక్కలేదు. అతడు తన సాధనలో భాగంగా తరచూ మౌనబీళ్లలో గడిపేవాడు.

అమ్మ అనేక ప్రదేశాలు పర్యాటిస్తున్న సమయంలో ఆయ్యా ఊర్లలోని భక్తులు అమ్మను తమ యిండ్లకు ఆహ్వానిస్తుండేవారు. వారు అమ్మను పూజించుకొని, అమ్మను, వచ్చిన భక్తులను విందు భోజనాలతో సత్కరించేవారు. ఆ భక్తులు అమ్మపై ప్రేమతో అమ్మ కోసం రకరకాల వంటలు సిద్ధం చేసేవారు. గురుప్రియ అనే భక్తురాలు అమ్మకు సన్మిహితంగా పుంటూ, భోజనం తినిపించడంతో సహా అమ్మ సేవలన్నీ స్వయంగా ఆమెయే చేస్తుండేబి. అయితే అమ్మ చాలా స్వల్పంగా తింటారు గనుక గురుప్రియ అమ్మకు స్వల్పంగానే తినిపిస్తుండేబి.

అది చూచినభక్తులు అమ్మ చాలా కొంచెమే తింటారన్న విషయం తెలియక, ‘మేము యింత ప్రేమగా అమ్మకోసం

యిన్న రకాల పదార్థాలు తయారుచేస్తే, యూ భక్తురాలు అమ్మకు మరీ యింత కొంచెమే తినిపిస్తుందేమటి? మరి కాప్ట్ యొక్కవ పెట్టిచ్చు కదా. అసలు యించె అమ్మకు కడుపునిండా భోజనం పెట్టటం లేదు’ అని భావించి బాధ పడసాగారు. కొంతమంచి ఆమెతో తమ అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేయసాగారు. రాను రానూ తనపై వస్తున్న యూ నిందను సహించలేక గురుప్రియ యిక నుండి అమ్మకు మరి కొంచెం యొక్కవగా భోజనం తినిపించాలని నిర్ణయించుకున్నది. అలా అనుకున్న తర్వాత ఒకరోజు గురుప్రియ అమ్మకు కొంచెం యొక్కవ తినిపించింది. భోజనం చేసిన తర్వాత అమ్మ చేతులు, ముఖము కడుక్కుంటూ “గురుప్రియా! యూ రోజు నువ్వు నాకు ఎక్కువగా భోజనం తినిపించావు కదా?” అన్నారు. గురుప్రియ “అమ్మా నేను ప్రతి రోజూ మీకు కొంచెం కొంచెంగా నోట్లో పెడుతూ తినిపిస్తుంటే అందరూ మరీక విధంగా అనుకుంటున్నారు. మీరు స్వల్పంగానే తింటారని వాళ్లకు తెలియదు. మీరు మరి కొంచెం యొక్కవగానే తినగలరని, నేనే మీకు సలగా కడుపునిండా పెట్టటం లేదని నన్ను తప్పుగా అర్థం చేసుకుంటున్నారు. అందుకే నేను యూ రోజు మీకు కొంచెం యొక్కవ తినిపించాను” అన్నాబి. ఆ మాటలు వినగానే అమ్మ ముఖం గంభీరంగా మాలివాయింది. అమ్మ “చూడు గురుప్రియా! ప్రతి రోజు నువ్వే కదా నాకు భోజనం తినిపిస్తావు. నేను యెంత తింటానో నీకు తెలుసు. ఈ విధమైన నిందలు, ప్రశంసలు - వీటిపైన దృష్టి సాధించకుండా నీ కర్తవ్యాన్ని శ్రద్ధగా పాటించడం నీకు మంచిది. ప్రతి పని నియమ నిష్పత్తి ధర్యబద్ధంగా చేయటం అవసరం. మన దృష్టి బాహ్య ప్రపంచం వైపు మరలినట్లయితే మనపనిని మనం సలగా నిర్వల్మించటం సాధ్యం కాదు. ఈరోజు యొక్కవగా తినటం వలన నా శలీరంలో యెటువంటి మార్పు వచ్చింది నీకు తెలియదు” అన్నారు. అమ్మ భోధించిన ఈ ఉపదేశ సారం గురుప్రియకు బాగా అర్థమైంది. ఆమె తను చేసిన పారపాటుకు ఎంతో బాధపడింది. లోకుల నిందలకు భయపడి వాలి మాటలకు యొక్కవ ప్రాధాన్యతనిచ్చి అమ్మను బాధపెట్టి యెంతటి అపరాధం చేసింది తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతూ అమ్మను క్షమాపణ వేడింది గురుప్రియ.

- సచేపం

ద్వారకామాలీ ఇన్‌బుభుంగర్యు

శ్రీ న్యాయపతి విస్తత, భువనేశ్వర్

నో పేరు విస్తత. నేను భువనేశ్వర్ లో జి.ఎట్. చబివేటప్పుడు, నా స్నేహితులతో కలిసి ఒక రూమ్ లో పుండెవాడిని. ఆ సమయంలో శ్రీ సాయినాథులవారు ఒకసాల స్వప్న దర్శనమిచ్చి, “అటక కింద కూర్చుని చదవ వద్ద” అని చెప్పారు. మేము అధ్యేతున్న గదిలో సామానులు పెట్టుకునే అటక పుండెబి. నేను దాని కింద కుల్చి వేసుకుని కూర్చుని చదువుకునేవాడిని. అక్కడ నాకు చదువుకోవడానికి ఫీలుగా పుండెబి. అయితే బాబా అటక కింద కూర్చోవద్ద అని చెప్పు “అటక మీద చిన్న కర్తముక్క పుంబి, దాన్ని విరగ్గాట్టు” అని కూడా చెప్పారు. మర్మాడు బాబా చెప్పారుకదా అని, అటక మీద కర్త ఏమైనా పుందెమోనని వెబికాను. నాకు ఏమీ కనిపించలేదు. అటక మీద నా పుస్తకాల బ్యాగ్ లో చెక్కుతో చేసిన ‘N’ ఆక్షరం పున్న కీచైన్ పుండెబి. ఆ రోజు నేను తాళం వేద్దామని కీచైన్ తీసేసలకి చెక్కుతో పున్న N ఆక్షరం విలగి పోయిపుంబి. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింబి, నా ప్రయత్నం ఏమీ లేకుండానే అది ఎలా విలగిపోయింబి అని!

నాతో బాబా స్వప్నంలో అలా చెప్పడానికి, ఇప్పుడు ఈ కీచైన్ విరగడానికి ఏమైనా సంబంధముందేమో అనిపించించి గాని ఇదమిత్తంగా తెలియలేదు. తర్వాత కొన్ని రోజులకి నాకు ఒక పెద్ద ప్రమాదం తప్పింబి. నేను నా స్నేహితులతో నడిచి వెళ్తుంటే, ఎదురుకుండా ఒక కారు చాలా దగ్గరగా నా కాలుని రాసుకుంటూ వెళ్ళిపోయింబి. అసలు నా కాలు దాని కిందపడి విలగి పోవాల్సిందే! లిప్పుపొటులో వెళ్ళిపోయిన కారుని వెనక్కి తిలగి శూశాను, దాంట్లో అబ్బాయిలు బాగా తాగి ట్రైవ్ చేస్తున్నారు. ఇంక ఏం మాట్లాడినా ఉపయోగం లేదని ఊరుకున్నాను. నా కాలుకి బదులు బాబా నా చెక్క కీచైన్ కి పున్న N(న్యాయపతి) అనే అక్కరాన్ని విరగ్గాట్టి నన్ను కాపాడారని అర్థమయ్య కృతజ్ఞతతో అంజలి ఘటించాను.

ఇంకొకసాలి, మర్మాడు నా పుట్టినరోజు అనగా

ముందు రోజు రాత్రి ఒక స్వప్నం వచ్చింది. శిలాండ్రి దగ్గర “రూయి” గ్రామంలో, సాయిబాబా గుడి పుంబి. నేను, అమ్మ, ఆ గుడికి వెళ్లాం. అక్కడ సాయిబాబా విరహం పున్న స్థలంలో బాబా శరీరంతో కూర్చుని వున్నారు. నేను, అమ్మ బాబాకి నమస్కరించుకున్నాక, అమ్మ బాబాతో “ఈరోజు మా విస్తత పుట్టినరోజు. ఆశీస్తులు ఇవ్వండి బాబా” అని ప్రార్థించింది. వెంటనే బాబా నన్ను దగ్గరికి తీసుకొని నా ఒళ్ళంతా నిమిల ఆశీస్తులిచ్చారు. మేమిద్దరం బాబాకు నమస్కారం చేసుకొని వెనుతిలగి వస్తుంటే, బాబా అక్కడే పడుకున్నారు. అంతటితో స్వప్నం ముగిసింది. నా పుట్టిన రోజుకి, బాబా అంత మంచి ఆశీర్వాదం ఇచ్చినందుకు చాలా సంతోషం వేసింది. ఇలా చాలా సందర్భాలలో నాకు బాబా స్వప్న దర్శనాలు యిచ్చారు.

ఒక సందర్భంలో నేను ఇక ఎక్కులేను అనుకున్న రైలుని ఎక్కించారు. ఒకసారి నేను కర్మాలు వెళ్ళాను. తిలిగి భువనేశ్వర్ రావడానికి 'డోన్' స్టేషన్ లో రాత్రి గం.9.10ని.లకి రైలు ఎక్కాలి. కర్మాలులో కుండపోతగా వర్షం వచ్చి రాత్రి 8గంటల వరకు బస్సు బయలుదేరలేదు. అక్కడనించి డోన్ బస్టాండ్ కి ఒక గంట ప్రయాణం. డోన్ బస్టాండు నించి రైల్సే స్టేషనుకి వెళ్లాలి. ఆ రోజు నాకు ఆ రైలు అందటం కష్టమే! అయినా సరే ప్రయాణం మానలేదు. బాబా నామస్వరణ చేస్తూనే వున్నాను. తొమ్మిబి గంటలకి బస్సు డోన్ బస్టాండుకి చేరుకుంటి. వెంటనే ఆటో ఎక్కినా కూడా పొవుగంట కన్నా తక్కువ సమయంలో రైల్సే స్టేషన్ చేరుకోలేను. స్టేషన్ చేరుకున్నాక మూడో ప్లాట్ ఫారం కి వెళ్లాలి. ఇవస్తీ జరుగుతాయా? సరే ఏదైతే అఖి జరుగుతుందని, బస్సు దిగి వెంటనే ఆటో ఎక్కాను. మనసులో నామస్వరణ జరుగుతోంటి. చిత్తంగా ఆ రైలు బోటరో నిలిపివేయబడి, నేను మూడో నెంబర్ ప్లాట్ ఫారం చేరుకున్నాకే వచ్చింది! రైలు ఎక్కి, నా సీట్లో కూర్చున్నాక ఒక్కసారి జలగిందంతా తలుచుకుని చాలా ఆశ్చర్యసందాలకు లోనయ్యాను. పరిస్థితులనీ మారుస్తూ, చేజాలపాయే అవకాశాన్ని కూడా చేజిక్కించిన బాబాకు రెండు చేతులు జోడించి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాను.

ఇలా ఎన్నో ఎన్నో సంఘటనల్లో బాబా నన్ను రక్షిస్తూనే వున్నారు. దానికి కారణం కూడా ఉంది. మా అమ్మగారు శ్రీమతి న్యాయపతి రేవతిగారు గర్భవతిగా పున్నప్పుడు, బాబా స్పష్ట దర్శనమిచ్చి 'సీకు అబ్బాయి పుడతాడు' అని చెప్పారట. అమ్మని కాన్న కోసం ఆసుపత్రిలో చేర్చక, మా నాన్నగారైన శ్రీ జగన్నాథరావుగారి ముందు ఒక కాంతి లాగా వచ్చి అందులో బాబా కనిపించి, "రేపు సాయంత్రం గం.6.12ని.లకు అబ్బాయి పుడతాడు" అని చెప్పారట. మర్మాడు సాయంత్రం సలగ్గా అదే సమయానికి నేను పుట్టాను. అందువల్ల నాకు బాబా ఎల్లప్పుడూ తోడుగా ఘంటారని నా విశ్వాసం.

పూజ్యాల్మీ బాబాగారు, పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు, పూజ్యాల్మీ అమ్మగారు మాకు ప్రత్యక్ష ద్వేవాలు. వారందఱి ఆశీస్తులు మా కుటుంబం పై ఎల్లప్పుడూ వుండాలని కోరుకుంటూ సెలవు తీసుకుంటున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

ఆచార్యులవారి సన్మానిలో ఒక రోజు

ఊహ పేజీ తరువాయి

వారందరూ విని అట్టి అవకాశము లభించినందుకు ఎంతో ఆనందించారు. వారిలో కొందరు అన్నారు కూడా, "మమ్మల్ని వాలామంచి ఈ ప్రశ్న అడుగుతూపుంటారు. ఏమి చెప్పాలో, ఎలా చెప్పాలో మాకు అర్థంకాక తికమక పడుతూ పుంటాము. ఈరోజు మాకు బాగా అర్థమైంది. మాకు యిలాంటి విషయాలు యింకా యింకా బోధిస్తే యింకా బాగుంటుంది".

మరికొంతనేపు విషయాలమీదే సంభాషణలు కొనసాగాయి. ఆ తర్వాత కొందరు స్వంత విషయాలు మాట్లాడారు. అప్పటికి రాత్రి గం॥ 10:30 లు అవడంతి అందరూ మాస్టరుగాలి వద్ద ఊహి, ప్రసాదమూ తీసుకొని సెలవు తీసుకున్నారు. పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు కూడా సత్యంగహాలులోంచి లోపలికి వచ్చారు. కొభిగా పుపాహారము తీసుకుని మళ్ళీ ఒకతనికి వ్యాసాలు ప్రాయమని అడిగి వ్యాసం చెప్పడం మొదలు పెట్టారు. రాత్రి 12 గం॥లు అవడంతి అతనికి నిద్ర తూగించి. "సీకు నిద్రవస్తున్నట్లున్నది, పాశయి పడుకో!" అని అతనిని పంపివేశారు.

ఆ తర్వాత ఆయన సుమారు రెండు రెండున్నర దాకా సమశ్లీకి శ్రీ గురుచలత చబిపి నిద్రకుపక్షమించారు.

ఇలా ప్రతిరోజు ఆయన చేసే పనులన్నో. ఏరోజుకారోజు ప్రత్యేకముగానే వుండేది. ప్రతిరోజు ఆయన చర్యలు గమనించిన వారికి, ఆయన అమృత వాక్యాలు వినినవారికి ఎంతి ఆనందము, ఆశ్చర్యము కూడా కలుగుతూపుండేది. ఆయన చేస్తే విషయాలు నిక్షిప్తము చేసుకోలేకపోవడము మన దురదృష్టము. మనకు ఎంత ప్రాప్తమో అంత మాత్రమే లభించింది. ఆయన ఒక అనంతసాగరము. అమృతభాండాగారము. ఆయనను చూడనివారికి ఎవరైనా "యిలా ఈ ప్రపంచంలో జీవించడం సాధ్యమా?" అని సందేహం కలగడం కూడా సహజమే. కాసీ యిది పచ్చినిజం, సత్యం.

పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు శ్రీ శిలాండ్రీ సాయినాథుని వద్ద ఆత్మానుభాతిని పాంచిన రోజును పురస్కరించుకొని ఆయన సన్మానిలో ఒకరోజు ఎలా గడిచింది క్లప్తంగా స్కూలించుకున్నాము. ఈ విషయాలను మన హృదయాలలో ప్రతిష్టించుకొందుము గాక! ●

గ్రహార్థమి అర్థాన్త వీలలు

శ్రీమతి శిలేష, ఒంగిలు

పూర్వార్థమి జ్యోతిష భరద్వాజ గురుదేవుల బంగిలు వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి శిలేష ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు....

నేను పదవ తరగతి పొస్టేన తరువాత కుటుంబ పరిస్థితుల కారణంగా మేము 2005లో బంగిలుకు వచ్చాము. హాలిహారనాథ్ గారి అమృగారి ఇంటి ప్రక్కనే మేము ఇల్లు అడ్డెకు తీసుకున్నాం. ఆవిడ నన్ను బాబాగుడికి తీసుకువెళ్లారు. అప్పుడే నేను మొదటిసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సమాధి మంబిరం చూశాను. అక్కడ జయరాంగారు నాకు పఠిచయమయ్యారు. నాకు చదువుకోవాలని వుందని, కానీ నా ఆర్థిక పరిస్థితి కారణంగా ఫీజు కట్టలేననీ వాలితో చెప్పాను. అప్పుడు జయరాంగారు కొంతమంచి సత్యంగసభ్యుల సహాయంతో నన్ను ఇంటర్ చబివించారు. మంచి మార్గులతో ఇంటర్ పాసయ్యాను. ప్రతిరోజు కళాశాలనుంచి రాగానే బాబాగుడికి వెళ్లడం, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సమాధిదగ్గర, అన్నదానంతోనూ, బాబాగుడితోనూ సేవచేసుకోవడం, పారాయణ చేసుకోవడం... ఇటీ నా నిత్యకృత్యం. ఎక్కువభాగం గుడిలోనే గడిపేదాన్ని.

ఇంటర్ అయ్యాకడిగ్గి చదువుకోవడానికి కూడా వారు నాకు అలాగే సహాయం చేశారు. అప్పట్లో సాయిమందిర కమిటీ, సాయిమాస్టర్ గురుబంధువులు కలిసి ఫీజు కట్టుకోలేని విద్యార్థులకు ఉపకారవేతనం(స్కూల్‌లిఫ్) యిచ్చేవారు. దానికి జయరాంగారు నన్ను దరఖాస్తు చేసుకోమన్నారు. ఆ సహాయంతో 2010లో BSC (కంప్యూటర్స్) పూర్తిచేశాను. ఆ తరువాత MCA కూడా

పూర్తిచేశాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పదవ తరగతిలో ఆగిపోవాల్సిన నా చదువును పోస్ట్ గ్రామ్యయేషన్ వరకు పూర్తిచేయించారు. ఇదంతా వాలి ప్రణాళికలో భాగమని తరువాత అర్థమైంది.

బంగిలులో నా చదువు పూర్తయ్యాక ఉద్దీపి నిమిత్తం నేను హైదరాబాదుకు వచ్చాను. అప్పుడు హాలిగారు దత్తక్షేత్రాలయాత్ర చేశారు. ఆ యాత్రకి నేను కూడా వెళ్లాను. ఇక రెండురోజులకు నర్సీబావాడి వెళతామనగా నాకు ఒక కల వచ్చింది.

అందులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తెల్ల లుంగీ, తెల్ల బసీను వేసుకుని వున్నారు. అడవిలాగా వుండి బాగా చెట్లతో నిండివున్న ప్రాంతంలో సన్నని దాలిగుండా నడుస్తూ నాతో, “సీకు పెళ్లవుతుంది!” అని చెప్పారు. అదే కలలో ఒకచోట పంచిల వేసి వుంది. పంచిల రాటకు బాబా పోటో వుంది. బాబాపోటోను ఒక కుల్చిలో పెట్టి, “మీ దంపతులిద్దరూ బాబాకు ప్రదక్షిణలు చెయ్యండి!” అని చెప్పున్నారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. మేమిద్దరం మెడలో దండలతో ప్రదక్షిణలు చేసుకున్నాము. ఆయతే నాకు అతని మొహం స్పష్టంగా కనిపించలేదు. ఈ స్వప్నాన్ని నేను నర్సీబావాడిలో గురుబంధువులందలకీ చెప్పాను.

నేను హైదరాబాదులో వున్నప్పుడు శశికళ అనే అమ్మాయినన్నునాంపల్లిబాబామంబిరానికి తీసుకువెళ్లింది. అక్కడ నరసింహాన్ గారు పఠిచయమయ్యారు. వాలి కుటుంబసభ్యులతో కూడా నాకు పఠిచయమైంది. ఆయన ద్వారానే నాకు పెళ్లి జరిగింది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు వివాహం చేసిన విధం చాలా చిత్రంగా వుంటుంది. మావాలి పేరు పృథివీ. ఆయన కూడా నాంపల్లిబాబా

మంచిరానికి వచ్చేవారు. కానీ నేను ఆయనను ఎప్పుడూ కలవలేదు. మావాలికి ఛిన్నపుటీనుంచి దైవభక్తి ఎక్కువ. వాలిది బాపట్ల. అక్కడ శివాలయానికి ఎక్కువ వెళ్లేవారట. అప్పుడు ఒకసాఱ ఎవరో కలలో శివుడు, బాబా ఒక్కరే అని చెప్పున్నారట. అప్పటినుంచి బాబాగుడికి వెళ్లడం మొదలుపెట్టారు.

డిగ్రీ చివరి సంవత్సరంలో పరీక్షాపత్రాలు దిద్ది, మార్కులు వేనేటప్పుడు జిలగిన పారపాటువల్ల మొదటికైటిలో ఉత్తీర్ణులవుతారనుకున్న మావాలిని పరీక్ష పెయిల్ అయినట్లు ప్రకటించారు. ఏదో పారపాటు జిలగిందని భావించి బాబాతో, ‘ఇది సలచేస్తే, నినే నమ్ముకుంటాన’ని నమస్కారం చేసుకున్నారట. తరవాత పారపాటు బిధ్దబడి మొదటి తరగతిలో ఉత్తీర్ణులైనట్లు ప్రకటించారు. అది 2001వ సంవత్సరం. అప్పటినుంచి సాయి సచ్చరిత్త పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టారు.

తరవాత తరచుగా గొలగమూడి వెళుతుండేవారు. అక్కడ ఈయనకి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం లభించింది. అప్పటినుంచి ఆ గ్రంథాన్నే పారాయణ చేస్తున్నారు. తరవాత MBA పూర్తిచేశారు. HSBC బ్యాంకులో ఉద్యోగం వచ్చింది. దాన్నో పైనాన్స్ డిపార్ట్మెంటులో చేసేవారు. మావారు నాంపల్లిబాబా గుడికి వచ్చినపుడు బాబాను ఆధ్యాత్మికచింతన వున్న అమ్మాయితో పెళ్లి కుదర్చమని మొక్కకుని ప్రదక్షిణలు చేసేవారట.

మావాలికికూడా నరసింహాన్ గాలితో పరిచయమైంది. పెళ్లివిషయంలో ఆయనకున్న అభిప్రాయాన్ని నరసింహాన్ గాలితో చెప్పారట. కొన్నిరోజులు గా నేను కూడా నాంపల్లిబాబా గుడికి రావడం, నాకు కూడా నరసింహాన్ గాలితో పరిచయమవుటం, అంతకుముందు నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధిమంబిరంలో సేవచేసుకున్నానని ఆయనకు తెలియడంతో, మా ఇద్దలికీ పెళ్లి జిలగితే బాగుండుననిపించి నరసింహాన్ గాలి ఇంట్లోనే మాకు పెళ్లిచూపులు ఏర్పాటుచేశారు. మావాలి కోలక ప్రకారం మహాత్ములనేవ, పారాయణలు చేసుకునే అమ్మాయిని అవ్వడంతో వెంటనే ఒప్పుకున్నారు. 2015లో మాకు వివాహం జిలగింది. పెళ్లయిన మూడవరోజు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధిమంబిరానికి ఇద్దరం వెళ్లి నమస్కారం

చేసుకున్నాము. ఈవిధంగా ఆరోజు నా కలలో చెప్పిన మాట పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నెరవేరారు.

2016లో మాకు పాప పుట్టింది. 2021 అక్టోబరులో బాబు పుట్టాడు. 2021లో మావాలికి ఉద్యోగంలో వేరే టీము(team) కి మారుస్తామని చెప్పారు. అది చాలా మంచి అవకాశం. కానీ ఆ విషయం ఎంతకీ తేల్చటం లేదు. ఇంటినుంచే పశి చెయ్యాలి కాబట్టి మేము మా మకాం ఒంగోలుకి మార్చేశాము. ఈలోగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు సిద్ధిపాంచి ఒంగోలు దగ్గరకు వచ్చేశారు. మావాలికి పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి సమాధి దర్శనం చేసుకోగానే విపరీతమైన శాంతి అనుభవమైందట. అప్పటినుంచి మండలారాధన వరకూ ప్రతిరోజు పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలికి ఉదుయమే టెఫిన్ ప్రసాదం తీసుకుని వెళ్లేవారు. తరవాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధికి కూడా మండలం రోజులు ప్రదక్షిణలు చేసుకున్నారు. దాని తరవాత మావాలి ఉద్యోగంలో మేము ఊహించని గొప్ప మార్పులోచ్చాయి. మంచి జీతంతో పైనాన్స్ నుంచి సాఫ్ట్ వేర్ కి, వేరే టీములోకి మార్చారు!

ఇలా అనుక్షణంవాలి అనుగ్రహంకులపిస్తూనే వున్నారు. ఒంగోలులోనే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వుండటంపల్ల వాలి సన్నిధిలో వుందామన్న ఉద్దేశంతో ఇల్లు కట్టుకోవడానికి స్థలం కూడా కొనుక్కున్నాము.

ఏ జన్మ సంబంధమో, నా కుటుంబ పరిస్థితులు అడ్డుపెట్టుకుని నన్ను ఒంగోలు రప్పించుకుని, నాకు తగిన వరుడితో పెళ్లి జిలపించి, ఒక పాపని, బాబుని కూడా ప్రసాదించి, మళ్ళీ నన్ను తన దగ్గరకి చేర్చుకున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి అంతులేని వాత్సల్యానికి, జన్మజన్మలకూ మా భార్యాభర్తలం బుఱపడివుంటాం. ఆ బుఱం వాలి సేవ ద్వారా, సాంగత్యం ద్వారా నెరవేర్చుమని వాలి పాదపద్మాలకు సహాయం దనాలు సమర్పిస్తూ ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఓం భక్తభారభృతాయ శ్రీ భరద్వాజ సద్గురవే నమః!

జై సాయి మాస్టర్!!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

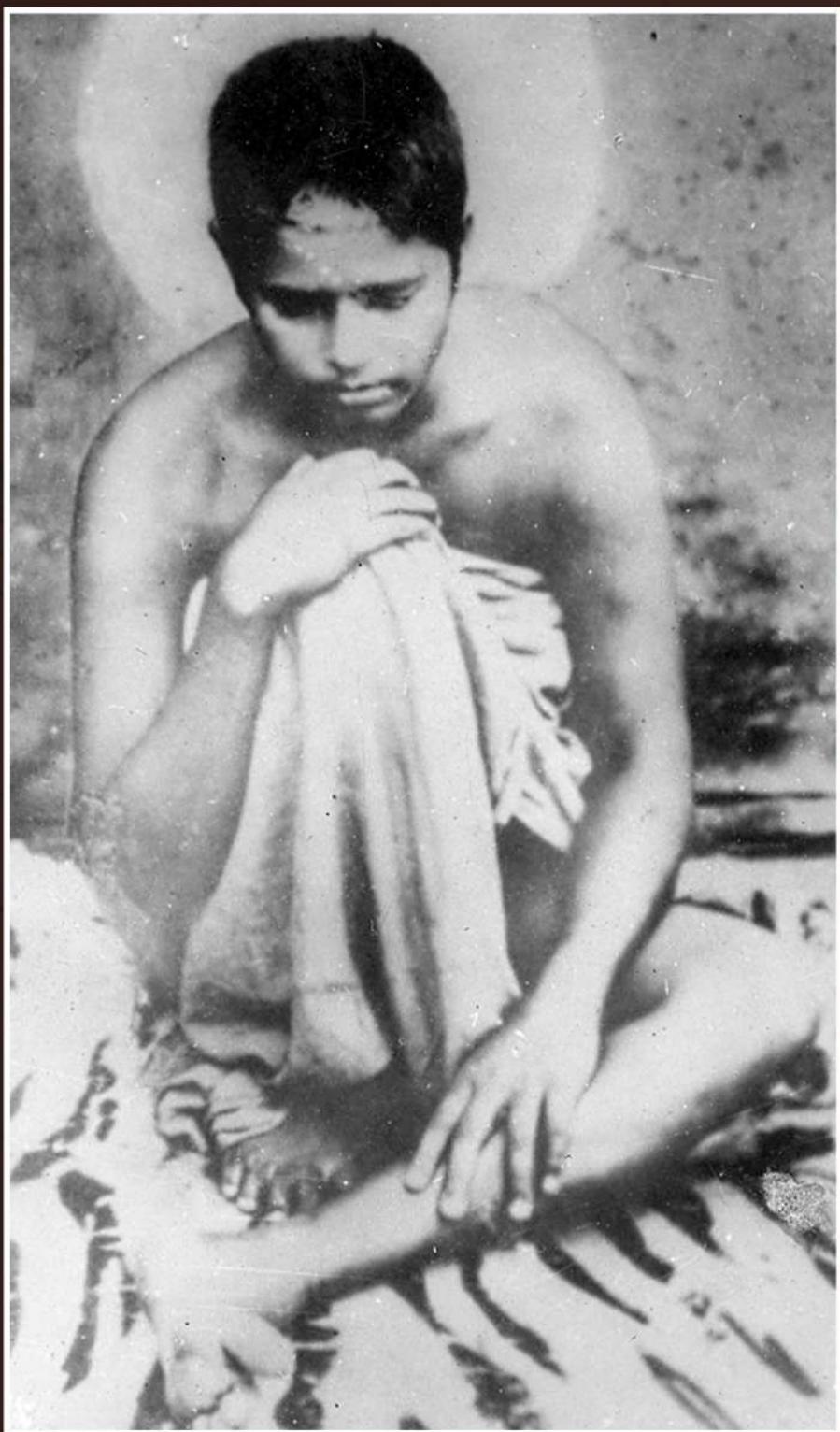
శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమాదు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

శ్రీ అవిమేలు మంగళు దివ్య సన్నిధానము, గుమృతంపాడులో మే నెల 12వ తేదీన (ఆదివారము) 'శ్రీ సాయి లీహాచుతము మహా గ్రంథ కృతజ్ఞతార్థున' పూజ్య గురు పుత్రిక లీమతి అడిదం వేదవతి గారి ఆధ్వర్యంలో జరిగింది.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

అవధూత శ్రీ చివటం అమృ ఆరాధన

13-06-2024 (షష్ఠి-జ్ಯేష్ఠ తుద్ద సప్తమి)

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.